DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 17. Wtorek, 21 Stycznia (2 Lutego). 1869 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowa Nr. 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; —kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nie przyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 1-ej do 2-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Stycznia (1 Lutego)

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU

Zważywszy, że na mocy praw organicznych państwa i według prawodawstw o Naszej Cesarskiej Rodzinie, Najukochańszy nasz Siostrzeniec, Jego Cesarska Wysokość Książę Eugenjusz Maksymiljanowicz Romanowski-Leuchtenbergski, który za Naszem zezwoleniem zawarł związek małżeński z panną Darją Opoczyninówną, w żadnym razie nie może przelać tytułu, praw i przywilejów Jemu przynależnych, ani na Swą Małżonkę ani na dzieci mogące wyniknąć z tego małżeństwa, rozkazujemy: nadać Jego Małżonce i zstąpionemu z tego małżeństwa potomstwu nazwisko i tytuł hrabiów *Beauharnais*, według rodzinnego, w męzkiej linji pochodzenia wymienionego Najukochańszego Siostrzeńca Naszego.

Rządzący senat nie zaniedba wydać dla wykonania niniejszego należytych rozporządzeń.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER".

W St.-Petersburgu 9 Stycznia 1869 r. (*Praw. Wiest.*)

OGÓLNA TARYFA CELNA do Handlu Europejskiego.

DZIAŁ DRUGI.

Towary obłożone cłem.

ODDZIAŁ III.

Wyroby fabryczne, rękodzielnicze i rzemieślnicze.

Pozycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr.	kop.
	V. Wyroby tkackie, plecione i dziane. (Dalszy ciąg; *)			
	D) Bawełniane.			
210.	Bawełniane tkaniny surowe, bielone farbowane (z wyjątkiem farbowanych na adrjanopolski czerwony kolor) i pstro przerabiane:			
	1) Mające w funcie do 8 iu kwadratowych arszynów	od funta	—	28
	2) Mające w funcie od 8 do 12 kwadratowych arszynów	„	—	38
	3) Mające w funcie od 12 do 16 kwadratowych arszynów	„	—	50
	4) Mające w funcie więcej jak 16 kwadratowych arszynów	„	1	10
211.	Takież drukowane i farbowane na adrjanopolski czerwony kolor:			
	1) Mające w funcie do 8-miu kwadratowych arszynów	od funta	—	50
	2) Mające w funcie od 8 do 12 kwadratowych arszynów	„	—	60
	3) Mające w funcie od 12 do 16 kwadratowych arszynów	„	—	75
	4) Mające w funcie więcej jak 16 kwadratowych arszynów	„	1	20
	Uwaga. Wszelkie bawełniane tkaniny z naklejaniami lub nakładaniami ze słomy, złota, srebra, szychu i innemi ozdobami, tudzież przykrajane na suknie damskie (coupons de robe) ulegają opłacie według u. 4, pozycji 211.			
212.	Bawełniane aksamity, plisy i wstążki plis	„	—	45
213.	Bawełniane szmuklerskie, plecione i dziane wyroby wszelkie, sznele i wyrobki z niej, kanwa bawełniana bez haftu lub z zaczętym haftem z wyjątkiem guzików (poz. 220), tiulu (poz. 214) i koronek (poz. 215)	„	—	35
	Uwaga. Podług tej pozycji pobiera się cło od wyrobów szmuklerskich, konopnych i lnianych.			
	E) Tiul i koronki.			
214.	Tiul:			
	1) Meblowy (antigras) z deseniami haftowanemi i przerabianemi, tudzież firanki tiulowe i muślinowe	„	—	40
	2) Tiul wszelki, oprócz wyżej wymienionego w sztukach, gładki i deseniowy (przerabiany lub haftowany) dla sukien damskich)	„	2	—
215.	Koronki wszelkie bawełniane, lniane, konopne, wełniane i jedwabne (blondyny)	„	3	—

*) Patrz Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15 i 16.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

VII.

(Ciąg dalszy *).

Jeżeli spytacie Mascarot'a co trzeba czynić ażeby dojść do zamierzonego celu, odpowie: trzeba działać, działać i zawsze działać. Lecz Maskarot ma tę wyższość nad ludźmi takich jak i on wyobrażeń, że swoje zasady w życie wprowadza. Dla tego też, nazajutrz po wyprawie na hrabiego de Mussidan, już o wpół do ósmej z rana zacny rajfur pracował w swoim gabinecie. Jakkolwiek gęsta mgła zaciemniała poranek, przecież sala kantoru była już napełnioną interesantami—lecz cała ta poranna klijentela nie wiele obchodziła szanownego rajfura, składała się ona bowiem zwykle z mleczarek i kucharek, które dostarczając zapasów pożywienia dla znaczniejszych magazynów, pragnęły się umieścić korzystnie, przy głównych targach. Te klijentki nie wiedziały zgoła, co się działo po domach do których swój towar nosiły, a których tajemnice zresztą, nie miały żadnej wartości. To też Mascarot spuszczał się w tym względzie na Beaumarchefa nie mięszając się osobiście do spraw tak drobnych—chyba, że zjawił się jakiś intendent pałacu lub przynajmniej kucharz z bogatego domu, co zresztą zdarzało się też niekiedy. Jak wielkiego pana nie obchodzi zwykle tłum zapełniający jego przedpokoje, tak i szanownego rajfura nie interesował wcale hałas panujący w sąsiedniej sali; z całą uwagą cyfrował on, notował i układał w pewnym porządku, owe małe karteczki, które tak bardzo zaintrygowały Pawła, podczas pierwszej jego w kantorze wizyty.

Mascarot tak był zajęty i taki natłok myśli przepełniał mu głowę, że jak płyn z przepełnionego naczynia, wylewały się one z jego głowy w urywanych wyrazach. — Doprawdy świetne, mówił, to przedsięwzięcie! Ogromną też przyniesie mi korzyść... A przecie ja tylko sam jeden utworzyłem ten łańcuch kombinacji i sam jeden dźwigam ciężar tego potężnego zamiaru! W moich to wszechwładnych rękach, trzymam koniec nici, którą od dwudziestu lat, jak cierpliwy pająk, przędę i osnuwam nią moje ofiary.

Któżby temu uwierzył, patrząc na mnie?

Gdy przechodzę ulicą Mentorgueil, poczciwi ludzie mówią: Oto idzie Mascarot, stręczyciel sług obojej płci, śmieją się głupcy, a ja pozwalam im śmiać się. Wielka to prawda, że tylko ci są prawdziwie potężnymi, których siła lub władza jest ukryta. Znanych i głośnych, strzegą się lub walczą z nimi. Mnie—nikt nie zna!

W tej chwili, jakaś ważniejsza notatka wpadła mu w oczy—wziął ją, skreślił szybko kilka wyrazów na jej marginesie, i po chwili milczenia mówił dalej: Mogę wprawdzie doznać zawodu—to pewna, może się trafić jakiś wypadek nieobliczony i rozerwać całą sieć moją... wtedy! tchórze uciekną przez jej otwory... a potem.. Czyliż ten bałwan, hrabia de Mussidan nie zapytywał mnie, czy znam kodeks prawny? Tak, znam go dobrze niestety i wiem, że w trzeciej księdze w paragrafie drugim, mieści się pewien artykuł 400, który do mnie zupełnie zastosować mogą: Galery na czas ograniczony lub nawet i na całe życie, jeżeli jakiś przebiegły adwokat dołączy do niego jeszcze artykuł 305.—Na te słowa, które śmiały rajfur wymówił powoli, jakby lepiej chciał zmierzyć całą ich doniosłość, dreszcz przebiegł jego członki, lecz wstrząśnienie to mknęło jak błyskawica tylko — gdyż natychmiast potem z uśmiechem tryumfu dodał: Tak! lecz ażeby wysłać B. Mascarot'a na galery i kazać mu oddychać powietrzem Tulonu, potrzeba go schwytać wprzódy, a to nie jest łatwem zadaniem, gdyż przy pierwszej groźniejszej chmurze, Mascarot zniknie—rozpłynie się w powietrzu... ulotni się jak eter!.. i szukajcież go wtedy! Będą-ż poszukiwać moich wspólników, skąpca Catenac'a i Hortebize'a epikurejczyka? Nie, gdyż umieściłem ich zdala od wszelkiej poszlaki. Czy będą może niepokoić pana de Croisenois? Nie zrobią tego wcale—a zresztą, pan margrabia będzie

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285 i 286;— N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15 i 16.

Pozycja	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr.	kop.
	F) Tureckiego pochodzenia przywożone do portów morza Czarnego i Azowskiego.			
216.	Bawełniane tkaniny pochodzenia tureckiego bez wszelkiego przymięszania, jako to: borła wszelka, kindjak, basma, czyli płótno drukowane tureckie, kumacz, czerszów, czember i t p. grube bawełniane wyroby, tudzież tureckie ręczniki i pasy, chustki czemberowe, pasztemale i manidż-aładża prosta i wyroby z tych tkanin . .	od funta	—	5
217.	Bawełniane tkaniny mięszane z jedwabiem, mianowicie: szamaładża, manidż-aładża z przymięszaniem jedwabiu, geze, germesind, kutnia, pasy i pasztemal półjedwabny i z samego jedwabiu, jako też wyroby z powyższych tkanin. . . .	„	—	60
218.	Bawełniane i półjedwabne tureckie materje tkane złotem, srebrem i szychem z azjatyckiemi deseniami	„	1	50

Uwaga do poz. 216—218. Wszelkie inne bawełniane, jedwabne i mięszane tkaniny tureckiego pochodzenia w tych pozycjach oddzielnie niewymienione, jako też chustki testemalowe, muślinowe drukowane ulegają opłacie cła, jakie jest oznaczone dla tkanin bawełnianych, jedwabnych i mięszanych pochodzenia europejskiego.

(d. c. n.)

Order. — Przez Najwyższy reskrypt Najjaśniejszej Cesarzowej d. 20-go maja 1868 r., ochmistrzyni dworu Wielkiej Księżnej Cesarzównej Marji Teodorównej, księżna Kurakin, przyjętą została do liczby dam orderu św. Katarzyny mniejszego krzyża.

Rozkaz ministra wojny z d. 2 stycznia 1869 roku N. 1.— Przy stopniowej reorganizacji wydziałów ministerstwa wojny i zaprowadzenia składu, jaki dla nich ustanowiony został przez Najwyżej zatwierdzone 29-go marca 1867 r. etaty, ustawa ministerstwa wojny wydana w 1836 r., stała się zupełnie nieodpowiednią spółczesnym warunkom i potrzebom administracji. A przeto sporządzony został i po rozpatrzeniu na radzie wojennej, złożony Najjaśniejszemu Panu projekt nowej ustawy ministerstwa wojny, zastosowany do nowej jego organizacji. Najjaśniejszy Pan, zatwierdziwszy w d. 1 stycznia r. b. pomienioną ustawę, Najwyżej polecić raczył wprowadzić takową w wykonanie z dniem 1 tegoż miesiąca. Obok tego Najwyżej rozkazano: 1) Aby do czasu wprowadzenia reformy wojskowo-sądowej, przyjęte zostały względem spraw i osób należących do dawniejszej organizacji sądowej następujące zasady: a) Rozpoznawanie spraw ulegających stanowczemu zawyrokowaniu byłego audytorjatu jeneralnego, porucza się głównemu sądowi wojennemu, z zachowaniem przepisów ustanowionych co do postępowania w jeneralnym audytorjacie i z zastrzeżeniem głównemu sądowi właściwej jeneralnemu audytorjatowi władzy. b) W sprawach tego rodzaju naczelny prokurator wojskowy używa tychże atrybucij, jakich używał były jenerał-audytor ministerstwa wojny. c) Korespondencja dotycząca rozpatrywania konfirmacij głównych naczelników wojskowych, składanych na Najwyższe zatwierdzenie z okręgów wojennych, w których reforma sądowa nie jest wprowadzona, tudzież odnosząca się do przedstawień i podań o przejrzeniu akt śledczych i wojskowo-sądowych, koncentruje się w jednym z istniejących wydziałów głównego zarządu wojskowo-sądowego, z przeznaczenia naczelnego prokuratora wojskowego. d) Naczelnemu prokuratorowi wojskowemu nadaje się prawo przyjmowania na urzęda, przenoszenia i uwalniania audytorów i ober-audytorów do IV klasy włącznie. 2) Co do karności dyscyplinarnej, zachowuje się naczelnikom głównych zarządów do czasu wydania nowej ustawy dyscyplinarnej, następujące prawa: a) Udzielanie jenerałom, sztab i ober-oficerom i urzędnikom cywilnym ostrzeżeń i napomnień słownych lub na piśmie, w wezwaniu lub rozkazie; b) Przeznaczanie bez kolei na dyżurstwo; c) Skazywanie sztab i ober-oficerów i urzędników cywilnych odpowiedniej klasy na areszt: domowy—na przeciąg dwóch tygodni, a na odwachu—najwyżej jednomiesięczny. d) Przenoszenie z wyższej posady na niższą i uwalnianie od obowiązków urzędników, których mocni są przyjmować. e) Wzywanie tychże osób, w razie nieskutkowania kary, do podawania się do dymisji, a którzy się na to nie zgodzą, przedstawianie do dymisji pomimo ich woli, z zachowaniem warunków wskazanych w tej mierze w ustawie karności dyscyplinarnej. Ogłaszając o tem do wiadomości i zastosowania się, nadmieniam, że obok wprowadzenia w wykonanie powyższej nowej ustawy: 1) Zwinięte zostają ustanowione z Najwyższych poleceń ogłoszonych wojsku w rozkazach 21 stycznia 1863 r. N. 21, 16 kwietnia tegoż roku N. 124 i 29 stycznia 1864 r. N. 24 urzędy inspektorów wojsk i zakładów wojskowo-naukowych, oraz wydział rady wojennej z pomienionych inspektorów. 2) Komitety techniczne przy głównych zarządach artylerji i inżynierji zmieniają nazwy na komitety artylerji i inżynierji, a komitet doradczy przy głównym zarządzie wojsk nieregularnych—na komitet wojsk nieregularnych. Minister wojny, jenerał-adjutant *Milutin.* (*Rus. Inw.*)

Rozkaz do artylerji, 16 grudnia 1868 r.—Z rozporządzenia głównego zarządu artylerji, w miesiącu sierpniu odbyte zostały w zniesionej fortecy Frydrychshamie próby w celu przekonania się o skutku wprowadzonych w naszej artylerji nowych z tyłu nabijanych armat przeciwko mocnych murów fortecznych, i wskazania zalet i wad materjalnych tych armat podczas działania bojowego. Z prawdziwem zadowoleniem oswiadczam wdzięczność moją członkom komisji która wykonywała te próby, a w szczególności jenerał-lejtnantowi *Fersmanowi*, tak za próby wykonane z uwagą i znajomością rzeczy, jako też za staranne i dokładne sprawozdanie. Jednocześnie oświadczam podziękowanie moje zostającemu przy zarządzie, kapitanowi *Kokorynowi*, za przygotowanie wszelkich potrzeb do odbycia prób, oraz za przezorność przy urządzeniu ochronnego łańcucha podczas strzelania, które, pomimo niebezpieczeństwa dla miasta, odbyło się pomyślnie. Podpisano: towarzysz jenerał feldcejgmistrza, jenerał-adjutant Barancow. (*Rus. Inw.*)

Wydział pocztowy podaje do powszechnej wiadomości, że z rozporządzenia zarządu pocztowego belgijskiego, parostatki krążące między Ostendą i Rio-Janeiro na Montevideo i Buenos-Ayres, będą na przyszłość odpływać w dniu pierwszym każdego miesiąca z Antwerpji a nie z Ostendy, i że na przesyłanych przez te parostatki listach należy czynić napis: „Via Antwerpen.” (*Praw. Wiest.*)

SPRAWOZDANIE

o postępie czynności układania tabel nadawczych wsi i miast rządowych za miesiąc Listopad 1868 r.

Nr.	Komisje.	Ilość tabel nadawczych mających być ułożonemi.	Z tej liczby ułożono tabel dla: wsi	miast	razem	Ułożone tabele nadawcze obejmują: dymów	morgów	W przecięciu na jeden dym: morgów	prętów	Ilość tabel nadawczych przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska	436	432	—	432	6,883	127,894	18	57	402
2	Kaliszska	625	449	23	472	9,479	121,759	12	25	331
3	Kielecka	646	376	10	386	15,201	162,433	10	205	359
4	Lubelska	289	180	21	201	5,578	86,469	15	97	157
5	Łomżyńska.	523	443	2	445	11,162	227,082	20	114	357
6	Płocka	451	270	4	274	5,841	76,950	13	258	127
7	Petrokowska	540	447	—	447	11,272	164,008	14	165	270
8	Radomska	687	174	1	175	4,795	67,035	19	77	110
9	Siedlecka	285	225	—	225	5,609	109,381	19	150	102
10	Suwałkska	2,074	868	—	868	11.319	294,154	25	296	640
	W ogóle	6.556	3,864	61	3,925	87,139	1,437,165	14	193	2,855

milczał choć by mu nawet śmiercią zagrożono. Znajdą więc tylko Beaumarchefa, la Candéle'a, Foto-Chupin'a i kilku jeszcze podrzędnych pionów, pozostałych na opuszczonej przezemnie szachownicy. — Piękna mi zdobycz! Rozumie się że ci poczciwcy nic nie powiedzą, dla tej najprostszej przyczyny, że nic nie wiedzą sami.—To rozumowanie wydało się tak pociesznem rajfurowi, że rozśmiał się głośno — i z dumnym gestem poprawiwszy opularów dodał: Pójdę prosto do celu jak kula wyrzucona z działa i wszystko stanie się po mojej woli: przez ręce p. de Croisenois porwę cztery miljony od razu! To już obliczone ściśle.—Następnie, Paweł poślubi Flawję; przysiągłem to sobie. Ażeby zaś Flawia została zupełnie szczęśliwą, uczynię ją księżną z trzema kroć stu tysiącami rocznego dochodu!

Mascarot ukończył wreszcie swoje notaty i obliczenia, potem wydobył z tajemnej szufladki biórka mały rejestr, podobny do repertuaru, otworzył go, dopisał kilka nazwisk do tych, które się tam już znajdowały, złożył go i zamknął znowu wyrzekłszy groźnie: Mam was tu wszystkich, dobrzy przyjaciele, choć żaden z was niczego się nie domyśla nawet! W tej chwili wszyscy jesteście bogaci, szanowani, szczęśliwi i każdy z was mniema się swobodnym zupełnie! Lecz mylicie się szanowni panowie! bo jest człowiek do którego należycie z duszą, ciałem i majątkiem, a tym człowiekiem jest B. Mascarot, rajfur z ulicy Montorgueil! Trzyma on was wszystkich w ręku! Jesteście dumni rodem lub położeniem, a jednak na jedno jego słowo będziecie leżyć u stóp tego człowieka—skoro on tego zechce! A zechce niezawodnie i wkrótce, przyjaciele! Ten dobry papa Mascarot znużył się już waszemi sprawami, pragnie tedy wycofać się z handlu... Musicie mu więc zapewnić jakąś skromną emeryturę! Zamikł nagle, gdyż w tej chwili zapukano do drzwi. Mascarot zadzwonił — i zanim jeszcze odgłos dzwonka ucichł, już Beaumarchef ukazał się we drzwiach.

— A to mi traf szczególniejszy! zawołał ex-wojak, przestąpiwszy próg zaledwie — Wszakże kazałeś mi pan wyszukać kogoś co by miał oko na wszelkie czynności młodego pana Gandelu?

— I cóż?

— Otoż właśnie traf zrządził że kucharka, którą ten panicz zgodził dla swojej kochanki, pochodzi z naszej poręki. Jest to jedna z dawnych naszych kljentek—a nawet była nam dłużna jedenaście franków — które właśnie odniosła teraz. W tej chwili dziewczyna ta znajduje się w kantorze—nazywa się Marjanna. Nie jestże to przypadek?

— Jesteś bałwan, kochany Beaumarchef, wyrzekł rajfur wzruszając ramionami. Nad czem się unosisz, kochanku? Tłumaczyłem ci już raz wszakże, co znaczy istotnie „przypadek.” Jest to rola jak każda inna, żyźniejsza tylko nieco i obszerniejsza, która jest własnością ludzi zręcznych... Otoż, od lat dwudziestu pięciu uprawiam i zasiewam tę rolę—byłoby więc dziwnem raczej, gdyby mi żadnego nie dawała plonu!... A teraz, powiedz mi co to za jedna ta kucharka?

— Oh, panie! Odgadniesz ją pan za pierwszem wejrzeniem. Od dawna już wpisałem ją do kategorji sług pod literą D — która ma tytuł: „kucharki do umieszczenia przy kobietach zagalopowanych silnie.”

— Przyprowadź mi tę kobietę.

Podczas gdy Beaumarchef wypełniał dane mu polecenie, Mascarot rzekł sam do siebie: Wielce błądzi ten kto zaniedbuje drobnych nawet okoliczności, które objaśnić go w czemś mogą.

Kucharka z kategorji pod literą D. weszła do gabinetu.

— Jakże? moje dziecko, rzekł w tej chwili Mascarot, przybierając fizjognomję i głos, które mu zjednały reputację najuprzejmiejszego rajfura pomiędzy sługami w całym Paryżu — Prawdaż to, że znalazłaś wreszcie obowiązek dogodny, odpowiedni do twojej wartości?

— Doprawdy, panie—myślę że tak jest w rzeczy... chociaż dopiero od wczoraj znam moją nową panią— Zorę de Chantemille...

— Ach! Twoja pani nazywa się Zora de Chantemille?

— Ba! rozumiesz pan przecie... nazwisko to jest tak sobie, — do wzięcia i do rzucenia... Pani nawet kłóciła się o nie z panem: chciała się przezwać Rafaelą—lecz pan upierał się przy Zorze tak silnie...

— Zora, to śliczne imię — rzekł poważnie Mascarot.

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel nadawczych. . . . . 2,855.

Komisja Centralna zatwierdziła tabel. . . 2,355.

Podług tych tabel nadawczych przyznano:
włościanom na . . . . . dymów 34,768
gruntów użytkowych . . . morgów 472,328
w przecięciu na jeden dym „ 13 pr. 175.

Z liczby przedstawionych tabel nadawczych, nie zatwierdzono . . . . 500.

Z tych zwrócono Komisjom dla poprawienia . 335.
nierozpoznano z powodu nieotrzymania żądanych wiadomości . . . . 70.
przypada do rozpoznania . . . . 95.

Z liczby tabel nadawczych przez Komisję Centralną zatwierdzonych:

a) przesłano do dalszego postąpienia Zarządowi Finansowemu . . . . 2,077.

b) przygotowuje się do odesłania . . . . 278.

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel nadawczych. . . . . . . 1,617.

Zwrócono z Komisij ostatecznie w wykonanie wprowadzonych. . . . . 211.

Oddano do Archiwum do zachowania, ostatecznie w wykonanie wprowadzonych. . . . . 33.

Komisja Likwidacyjna Królestwa Polskiego. **Na zasadzie artykułu 57 ukazu o komisji likwidacyjnej, w skutku postanowienia komitetu urządzającego z d. 27 grudnia (8 stycznia) 186⁸/₉ r., polecono: przy mającym nastąpić 19 lutego (3 marca) 1869 r. szóstem losowaniu listów likwidacyjnych, umorzyć tych listów za sumę 712,770 rsr. 3 kop. Komisja likwidacyjna podaje o tem do wiadomości publicznej na mocy art. 57 ukazu o komisji likwidacyjnej.**

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — podaje do powszechnej wiadomości, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 259 swem posiedzeniu w dniu 26 lipca (7 sierpnia) roku zeszłego odbytem, zapisy: 1) rs. 750 dla kościoła b. KK. Reformatów w Warszawie; 2) rs. 450 dla kościoła we wsi Zdżarach; 3) rs. 450 dla kościoła we wsi Starzewie. i 4) rs. 300 dla instytutu moralnie zaniedbanych dzieci w Warszawie, przez niegdy Henryka Morawskiego, testamentem w formie prywatnej w dniu 6 (18) lipca 1864 r. sporządzonym, uczynione, w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyrażonemi, zatwierdził.

Z rozporządzenia Dyrektora Zarządu Centralnego dochodami z akcyzy w Królestwie Polskiem, pełniący obowiązki Rewizora Kaliszkiego Gubernjalnego Akcyznego Zarządu, Radca Kolegjalny Jakób *Popow*, zatwierdzony zostaje na tej posadzie, od dnia 15 stycznia 1869 r.

— Prawda? Otoż to samo właśnie mówiłyśmy pani: ja i pokojówka; wreszcie pani jest piękna, nie skąpa wcale i umiejąca nawet djabelnie szastać groszem! Mogę zaręczyć z tego co widziałam u niej i o czem zasłyszałam, że dotąd już pan wydał na nią trzydzieści tysięcy franków z górą!

— Tam do kata!

— Oho! Umie ona sobie radzić... a wszystko bierze na kredyt — bo pan de Gandelu nie ma grosza przy duszy, według tego co powiadają chłopcy od Potela, ale zdaje się że za to, jego ojciec, nie mógłby zliczyć swoich krociów. Otoż więc wczoraj, na nowe osiedliny, był u nas obiad... ale to obiad panie! dość powiedzieć że kosztował tysiąc franków z czubem!

Aż dotąd z całego opowiadania kucharki, rajfur nie dowiedział się nic szczególnego, chciał więc już wyprawić ją od siebie, gdy Marjanna domyśliwszy się tego, rzekła żywo:

— Cierpliwości panie! Jeszczem nic nie powiedziała.

Rzeczywiście, Mascarot nie spodziewał się już niczego dowiedzieć z paplaniny kucharki, lecz był on cierpliwym jak pająk — a doświadczenie przekonało go, że najpotężniejszy choćby działacz nie powinien gardzić pomocą najsłabszego nawet współpracownika—rzekł więc, rozparłszy się w fotelu.

— Zobaczmyż, co mi powiesz jeszcze, moje dziecko.

— Otoż, ciągnęła dalej kucharka — Zory-Róży, mieliśmy tedy wielki obiad. Na ośmiu mężczyzn pani była samą tylko.. Ach, panie! Jacyż bo to byli goście! Wszystko ludzie postrojeni, odznaczający się a dowcipni! Choć prawdę mówiąc, pan nasz najlepiej z nich wyglądał.

— Daj go katu! (*d. c. n.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Stycznia (1 Lutego).

Rządowi francuzkiemu, jak się zdaje bardzo chodzi o pokojowe załatwienie sporu turecko-greckiego; p. Walewski miał zawieść do Aten nietylko list p. de Lavalette do greckiego ministra spraw zagranicznych, p. Delyanis, ale także i własnoręczny list cesarza Napoleona do króla Jerzego, wykazujący niebezpieczne następstwa postawy wojowniczej. Nie bez wpływu zapewne na rezultat konferencji pozostanie pośrednictwo Stanów Zjednoczonych, które według dzisiejszego naszego telegramu, ofiarują Turcji pośrednictwo, dla ułatwienia komunikacji pomiędzy nią a Grecją. Charakter tego pośrednictwa nie jest jeszcze dostatecznie wyjaśniony, oczekując na te wyjaśnienie widzimy tylko, że sprawa sporna rozstrzyga się w gabinecie ateńskim. Tak *La Patrie* utrzymuje, że ministrowie greccy na posiedzeniu rady gabinetowej 11 (23) stycznia podali się do dymisji, gdyż jako popierającym politykę czynu nie wypada teraz przyjąć nowej polityki, której nowy gabinet, nie mając zobowiązań przeszłości, łatwo może się trzymać. Jeżeli to doniesienie jest prawdziwe, zapewne gabinet p. Bulgaris, zostałby zastąpiony przez gabinet p. Rangabe, który jak wiadomo, stanowczo się oświadczał za przyjęciem deklaracji uchwalonej przez konferencję mocarstw. Lecz według ostatnich wiadomości, podanych przez telegram, w gabinecie ateńskim nastąpiło rozdwojenie: jedni ministrowie oświadczyli się za przyjęciem uchwał konferencji, drudzy przeciwko nim. Gdyby pierwsze zdanie utrzymało się, to według półurzędowego paryzkiego *Etendard*, przyjęcie przez Grecję wspomnianej deklaracji będzie warunkowe; mianowicie Grecja uczyni zależnem przywrócenie stosunków dyplomatycznych z Portą, od cofnięcia przez tę ostatnią rozporządzeń co do poddanych greckich.

Wiedeńska izba panów, po wprowadzeniu do niej nowych członków, przyjęła, bez zmiany, projekt rządowy, przeprowadzony już poprzednio w izbie niższej, co do wprowadzenia sądów przysięgłych w sprawach prasowych. — Niechęć pomiędzy dziennikami centralistycznemi wiedeńskiemi a organami stronnictwa Deaka na nowo ujawniła się z powodu kwestji Dalmacji. Dzienniki peszteńskie, tem bardziej dopominają się wcielenia Dalmacji do korony św. Stefana, że wbrew adresom z Dalmacji, dziękującym gabinetowi przedlitawskiemu za oświadczenie w radzie państwa, iż według postanowień prawa, Dalmacja należy do Przedlitawji, adresom, które, jak już wspominaliśmy, mogły pochodzić od mieszkańców miast pochodzenia włoskiego, burmistrz m. Spalato udał się do Pesztu w przedmiocie pożyczki dla tego miasta, a zarazem w zamiarze skłonienia gabinetu węgierskiego, do obstawania przy prawach Węgier na Dalmację. Jakkolwiek ministrowie węgierscy obecnie pilnie zajęci są wyborami, wszelako zapewnie nie odmówią wysłuchania reklamacji wspomnionego burmistrza m. Spalato.—Dzienniki centralistyczne austrjackie, nie ukrywały swej radości z powodu rozdwojenia pomiędzy stronnictwem staro czeskiem a nowo-czeskiem, które ujawniło się szczególniej przez to, że na balu danem przez to ostatnie stronictwo, nie znajdowały się wcale znakomitości stronnictwa staro-czeskiego; lecz jakiekolwiek mogą zachodzić wewnętrzne spory pomiędzy temi dwoma stronnictwami, co do życzeń narodowościowych, panuje pomiędzy niemi zupełna jedność.

Zasady przyszłej konstytucji hiszpańskiej stanowią teraz jeden z przedmiotów rozpraw w Madrycie. Według korespondencji *Constitutionnela*, nowa konstytucja będzie opierała się na swobodzie wyznań i salickiem następ[illegible] tronu. Władzę prawodawczą będzie spraw[illegible] wał monarcha, z dwoma izbami: kongresem i senatem, obydwoma wybieralnemi, z których łona wybierana będzie stała komisja czuwająca nad władzami wykonawczemi, a do której obywatele będą mogli zanosić skargi w razie pogwałcenia praw. Co do kandydatur do tronu, wbrew doniesieniom dzienników paryzkich, kandydatura księcia Montpensier, znajduje w ogóle silne poparcie ze strony prasy madryckiej a szczególniej jednego z największych i najznaczniejszych dzienników, mianowicie dziennika *Novedades*. Karliści usiłują popierać kandydaturę księcia Madrytu, zapowiadając karlistowskie powstanie w północnych prowincjach.

Francuzki urzędowy organ *Journ. officiel*, zapewnia, że żółta i niebieska księgi, w całej Europie sprawiły dobre wrażenie. Z tem jego zapewnieniem nie zgadzają się jednak doniesienia z Włoch, gdyż we Florencji, zawarta w księdze żółtej depesza p. Moustier do p. Menabrea, dotycząca pozostawania wojsk francuzkich w państwie kościelnem, była przedmiotem interpelacji, a p. Menabrea oświadczył, że księga żółta nie zawiera całej korespondencji w wspomnionym przedmiocie, i że na depeszę p. de Moustier przesłał do Paryża odpowiedź, która będzie ogłoszona w dokumentach dyplomatycznych włoskich.

Chwilowa cisza w polityce zagranicznej, spowodowała w Anglji zajęcie się sprawami wewnętrznemi, a mianowicie sprawą kościoła panującego w Irlandji. Trzeci list lorda Johna Russela, przedstawiający projekt pośredni, mianowicie co do majątków duchownych, napastowany jest tak przez dzienniki liberalne jak i przez dzienniki zachowawcze.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Krakowa i Paryża.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Konstantynopol, *30 (18) stycznia.* **Poseł Stanów Zjednoczonych został upoważniony do ofiarowania swych usług, dla ułatwienia komunikacij pomiędzy Turcją a Grecją. Według wiadomości z Aten, gabinet grecki jest rozdwojony; czterech ministrów oświadczyło się za przyjęciem uchwały konferencji, a trzech, pomiędzy którymi jest Bulgaris, przeciwko.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 28 (16) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, w dalszym ciągu rozpraw nad interpelacją w przedmiocie sądów duchownych do spraw małżeńskich, minister wyznań oświadczył: Ministerstwo wyznań potrzebuje do spraw kościoła katolickiego biskupa jako referenta. Lecz ministerstwo widzi w sprawującym te obowiązki nie dygnitarza kościoła, lecz tylko sługę państwa, który złożył przysięgę na prawa zasadnicze. Minister uprasza izbę o zaufanie; potrafi on zapewnić poszanowanie dla praw. (*Wolffs T. B.*).

* *Wiedeń, 29 (17) stycznia. Die Presse*, potwierdzając wiadomość o wysłaniu memorjału greckiego do mocarstw opiekuńczych powiada, że memorjał ten rozwija tylko myśli zawarte w notach p. Delyannis do Photiades-beja. *Die Presse* dodaje, że memorjał ten obejmuje w sobie surowe skargi co do wypędzenia poddanych heleńskich i greckich statków kupieckich z terytorjum i z portów ottomańskich. Wypędzenie to, powiada memorjał, jest faktem niesłychanym w czasie pokoju i przeciwnym zasadom prawa narodów. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Wiedeń, 30 (18) stycznia. Neue freie Presse* ogłasza wiadomość, zgodną w głównych punktach z

wiadomościami podanemi wczoraj przez pisma paryzkie wieczorne *Publik* i *France*, mianowicie, że wielkie mocarstwa porozumiały się sekretnie na przypadek bezskuteczności rezultatu konferencji. Porozumiano się, że w takim razie Grecja i Turcja pozostawione będą samym sobie i że zapobieganem będzie jedynie dalszym zawikłaniom. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 30 (18) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, wniosek Ziemiałkowskiego w przedmiocie złożenia w radzie państwa rezolucji sejmu galicyjskiego, został prawie jednozgodnie odesłany do komisji konstytucyjnej, po zgodzeniu się na to rządu. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 30 (18) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów, projekt do prawa w przedmiocie zaprowadzenia sądów przysięgłych, został przyjęty bez zmian podług wniosków komisji. (*Tamże.*)

* *Paryż, 28 (16) stycznia. Journal officiel* pisze: Księgi francuzkie niebieska i żółta, wywarły w Europie dobre wrażenie. Tak we Francji jak i po za jej obrębem, opinja publiczna uznaje ich pokojowy w gruncie charakter. (*Tamże*).

* *Florencja, 29 (17) stycznia.* Król wyjedzie jutro, o godz. 5-ej z rana, przez Foggia, do Neapolu, gdzie stanie 31-go wieczorem.—Garibaldi zamierza, w porozumieniu z Ricciardim, zwołać na czas odbywaniu się soboru powszechnego, zgromadzenie wolnych myślicieli do Neapolu. (*Corr. Bür.*)

* *Berlin, 30 (18) stycznia.* W telegramie prywatnym z Paryża, ogłoszonym w *Neue Preus. Z.*, powiedziano: Otrzymane w tej chwili wiadomości z Aten donoszą, że gabinet grecki zgodził się na uchwałę konferencji. (*Wolffs T. B.*)

* *Gotha, 29 (17) stycznia.* Obchód jubileuszu 25-cio-letnich rządów księcia, rozpoczął się dziś w zamku Friedenstein od uroczystego przyjęcia przez księcia reprezentantów kraju i posłów zagranicznych. Następnie miało miejsce u dworu wielkie przyjęcie; po południu książę znajdować się będzie na bankiecie uroczystym, wyprawionym mu przez kraj. Wieczorem iluminacja i widowisko w teatrze dworskim. (*Tamże.*)

* *Londyn, 28 (16) stycznia.* Wczoraj odbył się w Gloucester bankiet członków stronnictwa liberalnego. P. Lowe powiedział, że rząd obstaje za zniesieniem kościoła irlandzkiego. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 29 (17) stycznia.* Z Nowego-Jorku donoszą pod datą 28-go b. m.: Konwent demokratyczny stanu Connecticut oświadczył, że stronnictwo demokratyczne nie przemawia bynajmniej za nieprzyznawaniem długów państwa i że postanowiło popierać przyszłego prezydenta rzeczypospolitej, jenerała Granta, w każdym środku słusznym i zgodnym z konstytucją. (*Wolffs T. B.*)

* *Lizbona, 30 (18) stycznia.* Z Rio Janeiro nadeszły następujące wiadomości z 8-go b. m. o działaniach wojennych nad La Platą: Pomiędzy 21 i 27 grudnia stoczono kilka bitew. Dnia 27-go grudnia sprzymierzeni zdobyli ostatnie fortyfikacje paragwajskie. Zdobyto 70 dział i wzięto do niewoli 2,000 ludzi. Lopez ratował się ucieczką do lasów, które są ze wszech stron obsaczone. Paragwajczycy stracili 2,000 ludzi w zabitych i ranionych. Straty sprzymierzeńców są także znaczne. (*Tamże.*)

---

* (Kronika kościelna). W zeszły piątek, w kościele Opieki św. Józefa na Krakowskiem Przedmieściu, obchodzony był solennie doroczny odpast św. Franciszka Salezego. — Na wczoraj przypadła uroczystość cudownego nawrócenia się św. Pawła apostoła, która przez nabożeństwo odpustowe obchodzoną była w kościołach św. Krzyża i św. Anny na Krakowskiem-Przedmieściu.— W kaplicy archi-konfraternji literackiej przy kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywę odprawił ks Kucharski, podczas której chór miejscowy odśpiewał mszę Pechlera i tercet Krogulskiego. Następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. kanonik Ditrich, kazanie miał ks. Englisz, kler niższy odśpiewał mszę Słoczyńskiego. ф.

* (Przedstawienie amatorskie). W sali p. S. A. Muchanowa przy ulicy Miodowej, N. 492, pojutrze, w środę, 22 stycznia (3 lutego), dane będzie przedstawienie amatorskie na korzyść ubogich. Przedstawienie zacznie się o godzinie $8\frac{1}{2}$ wieczorem.

* (Kurjerek miejski). Nie potrzeba i mówić nawet, że wczorajszą, mięsopustną niedzielę obchodzono nader wesoło we wszystkich warstwach ludności tutejszej. Zakończyła ona styczeń i już tylko jednym dziewiątkiem dni odgrodziła karnawał od wielkopostnego śledzia! Jednakże obok zabaw, które dopiero wieczorem rozpoczynać się zwykły—zajmowano się i pożytecznemi czynnościami. Tak naprzykład, o godzinie pierwszej z południa, tłumy warszawian otoczyły do koła plac saski, na środku którego odbywały się zapowiedziane już przez nas próby extinktorów, czyli tak zwanych ręcznych sikawek do gaszenia pożaru. Najprzód tedy, w obec JW. Hrabiego Namiestnika, który o godzinie pierwszej na plac przybyć raczył i w przytomności wielu zaproszonych, kompetentnych osób, zagaszono wprędce dwa stosy suchego drzewa, polanego naftą i smołą—później zaś—nie potrzebując gasić zbudowanego umyślnie trój-ramiennego parkanu, gdyż deski jego surowe snać i wilgotne, nie chciały się zająć nawet od ognia buchającego na nie zblizka z podłożonej słomy oblanej naftą—zgaszono tę słomę i tylko małą część płonących desek parkanu. Następnie znowu odbyła się próba sikawki o dwóch rękawach, z których potężny i gruby rzut wody, daleko i wysoko sięgał. Wracając do extinktorów, pomysłu p. L. Meyera, które probowano wczoraj—jesteśmy zdania, iż sikawki tego systemu, jako podręczne, przenośne i zdolne szybko ugasić najpalniejsze nawet płyny lub materjały, powinnyby koniecznie, a nawet bezwarunkowo znajdować się w każdym składzie nafty, w którym rozniecony pożar tak niebezpiecznym stać się musi sąsiednim domom czy sklepom. Extinktory mogą również oddać nie małe przysługi wszystkim znaczniejszym fabrykom, oraz gorzelniom i składom—gdzie pożar, nie opanowany dość szykko, sprawia okropne spustoszenia, zanim straż ogniowa z pomocą przybędzie. Rozumie się, że na prowincji, gdzie straży ogniowej nie ma, extinktory, nietylko przy fabrykach, gorzelniach, browarach i magazynach, lecz nawet przy dworach i zabudowaniach dworskich, będą najlepszemi od ognia stróżami, albowiem każdy wcześnie dostrzeżony pożar w samym zarodku stłumią i dalej szerzyć się mu nie pozwolą. Nakoniec, extinktory są niezbędnie potrzebne do ratowania od pożaru części górnych, podstrychowych, w gmachach wielkich zwłaszcza, jak np. w teatrze tutejszym, gdzie lubo z powodu właściwego urządzenia straży ogniowej, można w każdym wypadku zalać wodą sceny—niepodobna jednakże dosięgnąć rękawami sikawek zwykłych, części wewnętrznych gmachu wysoko leżących, do których można się dostać jednak z extinktorami na plecach.

Po południu znaczna liczba osób zebrała się w sali resursy obywatelskiej, na zwykły świąteczny koncert „orkiestry warszawskiej", gdzie p. Lewandowski i jego towarzysze, pomimo że noc poprzednią przepędzili na przygrywaniu balującym ochoczo gościom w resursie kupieckiej—wykonali ułożony program z niestrudzoną energją. Potrąciwszy nawiasem o sobotni bal w resursie kupieckiej, który tam odbył się zamiast niedoszłego do skutku „kinderbalu"—musimy stwierdzić, iż zebrani goście bawili się arcywesoło. Szczególniej też damy tańczące, którym z powodu niewielkiej ich liczby a potężnego kontyngensu młodzieży—na tancerzach nie zbrakło ani na jedną chwilę. Wreszcie też i toalety dam skromniejsze były podczas tego wieczoru w resursie—wszystko to pewnie złożyło się na ożywienie i uraźnienie tej zabawy.

Ażeby już raz skończyć z sobotą, dodamy tu jeszcze że w tym dniu odbyła się w instytucie (konserwatorjum) muzycznem, jeneralna próba nowej kompozycji, pełnego talentu muzyka, Gabrjela Rożnieckiego, profesora w tymże instytucie. Jest to ofertorjum ułożone na solo tenor z chórami, któremu towarzyszą: organ i kwintet smyczkowy. Potężny ten i pełen wyższego natchnienia utwór wykonany będzie jutro w kościele archikatedralnym Ś-go Jana jako w uroczyste święto.

Wracając do niedzieli—której towarzyszyła prześliczna pogoda i ciepło, jakby przedwiosenne, powiemy, iż mnóstwo osób używało w tym dniu spaceru, bądź pieszo, choć po błocie—bądź w powozach. Odwiedzano licznie wystawę malarską w Europejskim hotelu, na którą przybył dzień przedtem, pięknie wykonany portret (w biuście), dłuta utalentowanego rzeźbiarza, p. Cenglera—raczono się pączkami po cukierniach—aż wreszcie wieczorem, jedni udali się na prywatne wieczorki, inni poczęli się gotować na przedostatnią maskaradę—inni nakoniec, zgromadzili się choć niezbyt licznie w teatrze wielkim, gdzie w zakończającej widowisko operetce Moniuszki „Flisie" debiutowała panna Wojakowska. Otóż p. Wojakowska, młodziuchna bo zaledwie sledmnastoletnia panienka,—posiada głos czysty i nader przyjemnego brzmienia; nie wiemy do jakiej skali rozciągnie się on i jak się wyrobi przy dalszej pracy i wykształceniu—to pewna przecież że już obecnie młoda i utalentpwana debiutantka, może z wielkiem powodzeniem zastąpić nam p. Graetz na scenie, tymbardziej że i gra dramatyczna, pod względem akcji, a nadewszystko dobra deklamacja w śpiewie panny Wojakowskiej, nie pozostawiają nic do życzenia prawie. Publiczność rzęsiście oklaskała i bardzo życzliwie przyjęła tak młodą a już tak zdolną i pożyteczną śpiewaczkę, której nauczycielem był podobno p. Ziołkowski, artysta opery tutejszej. W teatrze Rozmaitości „Pojęcia p. Aubray" zgromadziły licznych widzów.

Rzecz naturalna, że wczorajszy dzień zakończono maskaradą przedostatnią już w tym karnawale. Wprawdzie, nie sprawiła ona natłoku w ogromnych redutowych salach, zawsze jednak zgromadziła kilkaset amatorów i amatorek tej tajemniczej zabawy. Kostjumów było niewiele, kilka zaledwie, za to domina w dość znacznej liczbie reprezentowane były. *Al.*

* (Maskarada). Warszawskie towarzystwo dobroczynności ma honor podać do wiadomości publicznej, że w dniu 22 stycznia (3 lutego), to jest pojutrze, daną będzie na dochód ubogich pod opieką tutejszej instytucji zostających maskarada, w salonach resursy obywatelskiej, podczas której orkiestra pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne wykona celniejsze utwory muzyczne. Cena biletu wejścia od osoby rs. 1. Biletów nabyć można w kancelarji towarzystwa każdodziennie od godziny 4-ej do 6-ej wieczorem, zaś w środę w resursie obywatelskiej, poczynając od godziny 4-ej z południa.

* (Wieczór tańcujący). Komitet towarzystwa resursy obywatelskiej, zawiadamia szanownych członków, że w dniu 25 stycznia (6 lutego), danym będzie ostatni wieczór tańcujący, na który bilety wydawane będą w dniach 23 i 24 stycznia (4 i 5 lutego) to jest we czwartek i piątek od godziny 6-ej do 10-ej wieczorem.

* (Tydzień handlowy). *Dnia 18 (30) stycznia.* Polepszające się usposobienie na targach londyńskich w końcu zeszłego tygodnia nie długo się utrzymało; raporta z tygodnia ubiegłego doniosły nam o braku tamże chęci kupna i zupełnym prawie zastoju w interesie zbożowym. Targ berliński nie cieszył się również wielkiem ożywieniem, a ceny pozostały prawie niezmienione. W Gdańsku ceny pszenicy pomimo bardzo szczupłych tylko dowozów, nie mogły się podnieść, a ceny pozostały niezmienione. Ceny innych gatunków zboża również pozostały bez zmiany. Na targu naszym dowozy pszenicy w ubiegłym tygodniu były lepsze, brak wagonów na drodze warszawsko-petersburgskiej wstrzymał kupujących od tranzakcij, lecz za to konsumcja miejscowa czynnie wystąpiła, a zaraz na początku tygodnia płacono za wyborowe ziarno o 20 kop. wyżej (rsr. 7 kop. 38). Przecięciowo płacono za gatunki przednie rsr. 6 kop. 75 — rs. 7, za średnie rs. 6 kop. 30 — rs. 6 kop. 60, za poślednie rsr. 5 kop. 40 do rsr. 6 niezmienione. *Zyta* dowozy również znaczne, a zakupy do Cesarstwa z powyższych powodów tylko słabe. Za nabywane partje wyborowe przez piekarzy i młynarzy płacono rs. 5 kop. 25, za dobre ziarno płacono rs. 5 kop. 10 — rs. 5 kop. $17\frac{1}{2}$, za poślednie nie wyżej rs. 4 kop. 80 — rs. 5. Przecięciowo płacono ceny niższe i wiele partij na stacjach dróg żelaznych, których posiadacze na obniżenie zgodzić się nie chcieli, zostało nie sprzedanych. *Jęczmienia* dowozy średnie, a ceny niezmienione; płacono za czterorzędowy rs. 3 kop. 90 — rs. 4 kop. 20, za dwurzędowy rub. sr. 4 kop. 30 — rub. sr. 4 kop. 50, wyborowy zaś rs. 4 kop. 65 za korzec. *Owsa* ceny w miarę dowozów ulegały fluktuacjom; ceny przecięciowe rs. 2 kop. 85 — rs. 3 kop. 15 za korzec. Ceny grochu niezmienione; płacono za polny rs. 4 kop. 50 — rs. 5 kop. 40, za cukrowy rs. 5 kop. 70 — rs. 6 kop. 50. *Okowity* dowozy znaczne, a ceny podniosły się; płacono 88—90 kop. *Cukier.* Tranzakcje w rafinadzie ciągle są nieznaczne, a ceny małozmienne. Wysokie jednak ceny za mączkę wstrzymują wielu fabrykantów z ofiarowaniem swego produktu, w nadziei, że po wyczerpaniu zapasów mączki, podwyżka cen i na rafinadę nastąpi. Płacono: za Hermanów i Ostrów po rs. 4 kop. 10; za Oryszew, Sanniki i Guzów po rs. 4 kop. 05; za Dobrzelin żądano rs. 4 kop. 05; za Leonów i Konstację płacono rs. 4 kop. $02\frac{1}{2}$; za Majerhoff, Elżbietów, Ruda, Fabianice po rs. 4. Za Rytwiany rs. 3 kop. $92\frac{1}{2}$. Za Leśmierz i Częstocice po rs. 3 kop. 90, za Mniszew rs. 3 kop. $82\frac{1}{2}$, za Łuków rs. 3 kop. $52\frac{1}{2}$. Na mączkę ciągłe żądania, płacono od rs. 3 kop. 45 — rsr. 3 kop. $52\frac{1}{2}$, za kawały rs. 3 kop. 45 — rs. 3 kop. 60 za kamień 24-funtowy. *Konopie* i *len* od kilku tygodni na naszym rynku nadzwyczaj są poszukiwane dla zagranicznego wywozu, z powodu małych zapasów, pochodzących ze złych zbiorów tak w Cesarstwie, jak u nas w roku zeszłym; ceny znacznie podskoczyły, płacą za len rs. 4 kop. 30, za konopie po rs. 6 kop. 50; w tym tygodniu lnu wywieziono za granicę koło 2,000 pudów. W ślad za tem i *olej lniany* wyższy w cenie, żądają po rsr. 4 kop. 80 za pud. (*Gaz. Handl.*).

* (Wiadomości gospodarskie.—Ceny zboża.—Szpital w Opatowie.—Kościół). Podług korespondencji z okolic Gór Święto-Krzyzkich z d. 9 (21) stycznia r. b. do *Gazety Warsz.*, zima w okolicach tamtejszych rozpoczęła się również na dobre,

lecz wichry ustały. Burza jaka srożyła się w d. 17 (29) grudnia, nie wielkie zrządziła tam szkody. Pola, lasy i wierzchołki gór, smutny przedstawiały widok nie będąc w tej porze pokryte śniegiem, i słusznie przewidywano niedostatek wody w niektórych miejscowościach. Obawiano się również, aby mrozy niekcrzystnego nie wywarły wpływu na oziminy, lecz prawdopodobnie obawy te nie urzeczywistnią się, gdyż oziminy powszechnie w czas posiane dobrze się już zakorzeniły.—Ceny zboża w okolicach tamtejszych są umiarkowane: za korzec żyta płacą od rs. 2 k. 70 do rs. 3, jęczmień i groch prawie w tej samej cenie, owies od rs. 1 kop. 50 do rs. 2; kartofli w bród; nie słychać, aby się gdzie psuły. — W Opatowie (gub. radomska), szpital długo opuszczony, po odnowieniu i odrestaurowaniu, został temi dniami otwarty i na nowo urządzony.— W pobliskości tego miasta ukończoną została również budowa nowego kościoła w wsi Bajkowicach, który oczekuje na konsekrację.— Podług korespondencji zaś z Mierosława (pow. sejneński gub. suwalska) z d. 13 (25) stycznia r. b. do *Gaz. Pol.*, nieurodzaje zeszłych dwóch lat w tamtych okolicach dotkliwie uczuwać się dają. W skutek tego ceny zboża są bardzo wysokie; w Sejnach jako też i w Serejach płacą za korzec pszenicy rs. 8 k. 50, żyta rs. 7 k. 43, jęczmienia rs. 5 k. 10, grochu rs. 6 k. 55, owsa rs. 2 k. 50, kartofli rs. 2; siana i słomy bardzo mało i zaledwie wystarcza na wyżywienie inwentarza. Z tej też przyczyny bydło rogate i konie w bardzo nizkiej stoją cenie: konia włościańskiego, jakiego przed paru laty płacili rsr. 80 i więcej, dziś za rs. 30 i mniej nabyć można.

* (Z Wieliczki) donoszą *Wandererowi*, że na dniu 26 b. m. pękła podstawa maszyny parowej w korytarzu Franciszka Józefa i urwał się łańcuch u innej maszyny, co spowodowało zupełne zawalenie się i zdruzgotanie tej maszyny. Roboty więc około wypompowanie stanęły znowu na jakie 10 dni, potrzebnych do naprawienia uszkodzonych maszyn, a woda przypływa sobie tymczasem 40 stóp kubicznych na minutę.

---

* (Wiadomości z Petersburga). *Birż. Wied.* piszą: Spodziewany jest przyjazd do Petersburga byłego posła hiszpańskiego, księcia Ossuno Infantado, który obecnie znajduje się w dobrach swoich w Belgji w okolicach Namura.—Do Petersburga przybył prezes rady zarządzającej kolei żelaznej warszawsko-terespolskiej, bankier L. Kronenberg, dla wyjednania upoważnienia dla swego kantoru na wypuszczenie obligów i wykonanie operacji finansowych względem kolei terespolsko-berdyczowskiej. — Uczeń medycyny, p. Popow, ogłasza o wynalezionym przez siebie instrumencie dla kruszenia kamieni pęcherza moczowego. Używane dotąd dla wyjmowania kamieni operacje chirurgiczne, połączone z wielkiemi cierpieniami i niebezpieczeństwem, podały mu myśl uciec się do środków chemicznych. „Znany fakt, powiada p. Popow, że kwasy i sole alkaliczne rozkładają kamienie moczowe, a nie uszkadzają gutaperki, podał mi myśl skorzystania z tych własności dla urządzenia instrumentu, za pomocą którego możnaby było niszczyć kamienie pęcherza moczowego chemicznym sposobem, bez operacji chirurgicznej. W tych dniach pomysł mój urzeczywistnił się, zrobilem bowiem model tego instrumentu". P. Popow złożył ten model zwierzchności akademickiej; jeżeli wynalazek jego okaże się skutecznym, życzyćby należało, aby jak najprędzej był wprowadzony w użycie.

* (Z Kurska). *Birż. Wied.* donoszą: „W tych dniach, mianowicie 7 stycznia, byliśmy świadkami nadejścia do Kurska pierwszego pociągu azowsko-kurskiej kolei; składał się on z lokomotywy bardzo pięknego kształtu, dwóch otwartych pomostów i jednego wagonu. Z tym pociągiem przybył p. Polakow, który zwiedzał tę kolej, w towarzystwie kilku inżynierów. Na kurskiej stacji powiadano nam, że od Kurska do Charkowa założono już szyny na przestrzeni przeszło 55 wiorst, i przedsięwzięto środki, aby w marcu droga była ułożona aż do Charkowa".

* (Pani Patti). Mówią, że w dni wystąpień pani Patti płacą za lożę po 500 rs., a za miejsce w przejściu po 18 rs. O bukietach, które pani Patti nie fatyguje się odbierać (i dobrze robi) zbyteczne byłoby wspominać; ilość i wielkość ich przechodzi wszelkie wyobrażenie. (*Golos*).

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 28 (16) stycznia.* Gazeta urzędowa ogłasza dekret, udzielający amnestję wszystkim osobom skompromitowanym w wypadkach, zaszłych w Porto Rico.—Proklamacja ministerstwa w przedmiocie zamordowania gubernatora cywilnego w Burgos, przyrzeka szybkie i przykładne ukaranie winnych. W proklamacji tej powiedziano, że rząd tymczasowy, który usankcjonował wszystkie prawa obywatelskie i zagwarantował faktycznie wolność wyznań, gotów jest przytłumić wszelkie dążności reakcyjne, jakieby zaszły przed zgromadzeniem się kortezów. (*Wolffs T. B.*)

* *Madryt, 29 (17) stycznia.* Zaprzeczają tu wiadomości przesłanej telegrafem z Paryża, według depeszy otrzymanej z Wiednia, jakoby poseł włoski p. Corti złożyć miał rządowi tymczasowemu deklarację w przedmiocie kandydatury księcia Aosta do tronu hiszpańskiego. P. Corti nie składał tu żadnej podobnej deklaracji. — *Gacetta de Madrid* donosi, że p. Massa Sanguineti mianowany został gubernatorem prowincji Burgos. Liczne telegramy, z których niektóre przesłane zostały przez członków stronnictwa republikańskiego, wynurzają przed rządem tymczasowym swoje oburzenie z powodu zbrodni popełnionej w Burgos i ofiarują rządowi swoje poparcie. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 28 (16) stycznia.* Według telegramu *Times'a*, rząd madrycki uniewinnił się przed nuncjuszem z powodu zniszczenia herbów na domie nuncjatury. Edykt nadający wolność sumienia jeszcze się nie ukazał. (*Tamże.*)

* *Southampton, 29 (17) stycznia.* *Atrato* przywiózł bliższe szczegóły o wypadkach na w. Kubie. Powstańcy w odpowiedzi na uzbrojanie niewolników przez rząd, proklamowali emancypację tychże niewolników. Położenie pogorszyło się. Cudzoziemcy przenoszą się na wyspę Jamajkę. (*Tamże.*)

* W przedmiocie wyjazdu nuncjusza apostolskiego z Madrytu, nie ma jeszcze dotąd pewnych wiadomości, z czego wyprowadzić można wniosek, że sam nuncjusz nie uznał zaszłych wypadków za dostateczny powód do zerwania stosunków dyplomatycznych. — Rezultat wyborów nie został jeszcze ogłoszony urzędownie, i z tego powodu nie ma jeszcze podstawy autentycznej do oceniania stosunku stronnictw w kortezach ustawodawczych. Podług ostatnich wiadomości, ogłoszenie to miało nastąpić 30-go stycznia.—W Madrycie zaczęto już zastanawiać się nad zasadami nowej konstytucji. Podług korespondencji zamieszczonej w *Constitutionnelu*, większość zdań jest za tem, ażeby nowa konstytucja obejmowała zasady wolności wyznań i prawa salickiego co do następstwa tronu. Władza prawodawcza ma należeć do monarchy i do dwóch izb, mianowicie do kongresu i do senatu, które mają być obie wybieralne i z pośrodka których ma być mianowana komisja stała, jako władza dozorująca władzę wykonawczą; do tej komisji udawać się mają obywatele państwa, w razie naruszenia prawa, z żądaniem zaradzenia temu. Widocznie mowa jest tu o jednym z tych projektów, które podawane są obecnie w znacznej liczbie w stolicy Hiszpanji.—Dzienniki madryckie roztrząsają znowu z jak największem ożywieniem kwestję obsadzenia tronu. Wbrew twierdzeniom niektórych pism paryzkich, kandydatura księcia Montpensier znajduje w prasie madryckiej coraz większe poparcie. Najbardziej przemawia za tą kandydaturą dziennik *Novedades*, największe i najpoważniejsze z pism madryckich, o którem przeciwnicy kandydatury księcia Montpensier utrzymywały błędnie, jakoby na skutek postawy tego dziennika, wszyscy członkowie redakcji wycofali się z niej, tak, iż musiano jakoby zawiesić jego wydawnictwo. Dziennik *Novedades* zaprzecza tej wieści, nie tylko za pomocą samego faktu swego wychodzenia bez przerwy, lecz także za pomocą podania listy swoich redaktorów, do liczby których należą rozmaite osoby, bardzo w Madrycie poważane. Obok stronników księcia Montpensier, największą czynność rozwijają stronnicy kandydatury księcia Don Carlosa, lecz taktyka ich jest odmienna, usiłują oni bowiem oddziaływać na umysły za pomocą postrachu. Dzienniki karlistowskie zapowiadają uporczywie blizki wybuch powstania karlistowskiego w prowincjach północnych, i wspominają o proklamacji, którą jenerał Cabrera wydał, jako hasło do walki, do stronników starszej linji Burbonów. Lecz na teraz panuje w prowincjach północnych jak najzupełniejsza spokojność. Prasa ministerjalna ignoruje całkiem pogłoskę, podług której książę Montpensier usiłował jakoby wylądować w Kadyksie i która została, jak się zdaje, zmyśloną w tym celu, ażeby podać osobistość tego księcia w podejrzenie u ludu hiszpańskiego. Również wątpliwemi wydają się inne wiadomości, podług których starsi bracia księcia Montpensier mają jakoby nalegać na niego, ażeby zrzekł się kandydatury do tronu hiszpańskiego na korzyść jednego ze swych synowców. (*Nordd. A. Z.*)

* Do dziennika *Gaulois* piszą z Madrytu: „Na porządku dziennym znajduje się obecnie kwestja, czy rząd tymczasowy zrzeknie się swego pełnomocnictwa, jak skoro zgromadzą się kortezy ustawodawcze. Część opinji publicznej skłania się na korzyść przedłużenia pełnomocnictwa rządu tymczasowego, podczas gdy druga, znaczniejsza może część życzy sobie zaprowadzenia triumwiratu, któryby połączył w swojem ręku całą władzę wykonawczą; podług innego jeszcze nakoniec zdania, dostatecznem byłoby proste zmodyfikowanie ministerstwa. Niewątpliwem jest, że wśród wszelkich okoliczności, marszałek Prim pozostanie na czele rządu, i że toż samo powiedzieć można o księciu de la Torre i o p. Rivero, którego znaczenie polityczne wzmaga się z każdym dniem. P. Olozaga wszedłby bezwątpienia do nowego gabinetu, gdyby obecność jego w parlamencie lub zagranicą nie była potrzebniejszą, niż na czele jednego z ministerstw".

* O zbrodni dokonanej w kościele katedralnym w Burgos, korespondent dziennika *Indép. belge* podaje obecnie dokładne szczegóły, które atoli o tyle tylko uzupełniają wiadomości telegraficzne, iż potwierdzają, że księża właśnie zamordowali powszechnie lubionego i poważanego gubernatora cywilnego, p. Guttiereż'a de Castro.—Oprócz tego korespondent pomieniony donosi o coraz bardziej wzrastającem rozdwojeniu w łonie stronnictwa liberalnego, przez co republikanie wzmogli się tak dalece na duchu, że organ ich, *Demokratia republicana*, oświadcza wyraźnie, że stronnictwo republikańskie rości pretensje do wszystkich posad ministerjalnych w nowym rządzie, który zostanie zaprowadzony po ukonstytuowaniu się kortezów ustawodawczych. Sprawozdawca pisma *Journal de Genève* pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami rozmaitych pism paryzkich, powiada bowiem, że wszystkie stronnictwa brały z bezwarunkową wolnością udział w wyborach do kortezów. Nigdzie nie dawał się spostrzegać nawet ślad nielegalnego wpływania na wybory lub usiłowania użycia postrachu. Korespondent pomienionego pisma genewskiego charakteryzuje rezultat wyborów w ten sposób, że progresiści mogą liczyć w kortezach ustawodawczych na 156 głosów, monarchiści demokratyczni na 20, unjoniści na 81 głosów, republikanie na 69, umiarkowani na 2, oraz absolutyści i klerykalni na 18 głosów. Wybory w kolonjach dadzą prawdopodobnie rezultaty pomyślne dla stronnictwa republikańskiego. W wyborach w samej Hiszpanji brało udział 3,619,642 osoby, podczas gdy jeszcze w roku 1865, w którym census wyborcze wynosiło 200 realów, liczba osób mających prawo uczestniczenia w wyborach wynosiła tylko 318,271. (*Nordd. A. Z.*).

Austrja i Ziemie Słowiańskie

*(Decyzja sądowa.—Kwestja dalmacka). *Wiedeń, 27 grudnia.* Zdaje się, że wielkie rozczarowanie nastąpi po zadowoleniu, z jakiem tutejsza prasa liberalna powitała decyzję sądu najwyższego w przedmiocie nieulegania biskupów sądom świeckim. Rozmaite pisma, pozostające w blizkich stosunkach z ministerstwem, dały już do zrozumienia, na pierwszą wiadomość o tej decyzji, że nie ma jeszcze powodu do okazywania z tego powodu tak wielkiej radości, albowiem porozumienie pomiędzy cesarzem i ojcem św., na brak którego sąd najwyższy powoływał się przedewszystkiem przy wydawaniu swej znanej decyzji, istnieje może i było jedynie trzymane dotąd w tajemnicy; dziś zaś *Volksfreund*, organ kardynała Rauschera, który jako pełnomocnik przy zawieraniu konkordatu, jest bezsprzecznie najkompetentniejszą w tym względzie powagą, oświadcza wyraźnie, że decyzja sądu najwyższego nie może bynajmniej zrobić ujmy zasadzie wyjęcia biskupów z pod juryzdykcji sądów świeckich, albowiem porozumienie, o którem wyżej mowa, istnieje rzeczywiście, i że jak skoro zajdzie potrzeba zabezpieczenia którego z biskupów od napaści ze strony sądownictwa świeckiego, w takim razie porozumienie powyższe zostanie okazane. Prawdopodobnie cała ta sprawa będzie przedmiotem interpelacji w izbie deputowanych, jest to bowiem jedyna droga, na której można osiągnąć wyczerpujące objaśnienie co do rzeczywistego położenia rzeczy, bez robienia ujmy powadze sądów. — Kwestja dalmacka ma być znowu poruszoną wkrótce w radzie państwa, albowiem w dziwnej sprzeczności z adresami dziękczynnemi, przysłanemi z Dalmacji ministerstwu z powodu jego niedawnego oświadczenia, zdaje się istnieć w Dalmacji stronnictwo, które działa stanowczo na korzyść przyłączenia tego kraju do Węgier. Z Zadry (Zara) donoszą mianowicie, że p. Bajamonti, deputowany do rady państwa i burmistrz miasta Spalato, udał się kilka dni temu do Pesztu, dla wejścia w układy z ministerswem węgierskiem w przedmiocie pożyczki dla pomienionego miasta i dla uprawiania jednocześnie, ażeby ministerstwo użyło całego swego wpływu dla przeprowadzenia praw, jakie Węgry mają do Dalmacji. W ten sposób wyjść może na jaw spór faktyczny co do kompetencji, albowiem nie można przypuszczać, ażeby p. Bajamonti nie został

chętnie wysłuchany w Peszcie; przeciwnie, znając energję, jaką Węgry rozwijają zawsze przy bronieniu swoich praw, bądź rzeczywistych, bądź też urojonych, p. Bajamonti może liczyć z pewnością na to, że go przyjmą w stolicy Węgier z otwartemi rękami. Opinja publiczna w Węgrzech zaprząta się wprawdzie obecnie prawie wyłącznie ruchem wyborczym, lecz pomito to, ministrowie znajdą bezwątpienia kilka chwil wolnych, które poświęcą dla wysłuchania pełnomocnika dalmackiego. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawy wyznaniowe. — Kwestja czeska). *Wiedeń, 28 stycznia.* Gdyby kto chciał wątpić jeszcze o tem, że rząd nie zamierza bynajmniej wyzywać duchowieństwa do stawiania rozpacznego oporu, ten może przekonać się o tem z wyraźnych oświadczeń, złożonych w tym względzie przez samych ministrów. Przedewszystkiem wczoraj rząd wyjaśnił z jak największą otwartością swój sposób zapatrywania się na złożony przez deputowanego Sturm'a projekt do prawa w przedmiocie zaprowadzenia obowiązkowego małżeństwa cywilnego. Komisja wyznaniowa rozpoczęła wczoraj, w obecności ministrów Herbsta i Hasnera, rozprawy nad tym projektem i doszła już była szczęśliwie do końca rozpraw ogólnych, gdy wtem p. Sturm zażądał, ażeby przewodniczący w komisji wystósował do obecnych członków rządu zapytanie co do ich zdania we względzie tego przedmiotu. Na to odpowiedział najpierw Dr Herbst, że zaproponowany przez Sturm'a projekt do prawa, z powodu rozciągania zasady rozłączalności do małżeństw wszystkich wyznań, nosi na sobie charakter pozostający w sprzeczności z przekonaniami ludu. Rząd nie sprzeciwia się bynajmniej zasadzie małżeństwa cywilnego, lecz ponieważ podkomisja, zastanawiając się nad powyższym projektem do prawa, zbyt mało wyzwoliła się z pod wpływu wyznaniowego sposobu zapatrywania się, przeto musi on przypuszczać, że nie będą z tego zadowoleni ani izraelici, ani protestanci, ani też katolicy. W podobnymże duchu przemawiał p. Hasner, minister wyznań, który nadmienił nadto, że obowiązkowe małżeństwo cywilne jest przymusem pozostającym w sprzeczności z poglądami liberalnemi. Ze stanowiska liberalnego należy oświadczyć się raczej za dowolnością w zawieraniu małżeństwa cywilnego, tak iżby narzeczonym pozostawionem zostało do woli zawierać związek małżeński bądź w obec władz cywilnych, bądź też w obec kościoła. Pomimo tych oświadczeń, komisja wyznaniowa postanowiła przystąpić do rozpraw szczegółowych nad zaproponowanym przez Sturm'a projektem do prawa, lecz wyrazy, które członkowie komisji wystosowali do ministrów przed zamknięciem rozpraw szczegółowych, świadczą o przekonaniu tychże członków, że nie mają oni żadnej prawie nadziei znalezienia ze strony rządu poparcia dla zaprowadzenia projektowanej reformy. — Dalsze ciekawe szczegóły co do sposobu zapatrywania się rządu na kwestje wyznaniowe znajdujemy w odpowiedzi, które ciż ministrowie, Herbst i Hasner, dali na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych na interpelację barona Weich'a i jego stronników, w przedmiocie funkcjonowania sądów duchownych do spraw małżeńskich. Dr Herbst oświadczył, że rząd uczynił zadosyć z całą punktualnością przepisom prawa w tym względzie, i że we wszystkich krajach reprezentowanych w radzie państwa, sądownictwo w sprawach małżeńskich należy wyłącznie do jurydykcji sędziów świeckich. Odtąd rząd nie miał żadnej wiadomości, ażeby robione były przez kogokolwiek usiłowania w celu przywłaszczenia sobie juryzdykcji należącej do państwa, i jeżeli niektóre sądy duchowne nie przestają rozwjać w dawnej formie swej działalności w sprawach małżeńskich, przyczem używają dawnej formy, z włączeniem jedynie wyrazów: „w zakresie sumienia",— to rząd nie może upatrywać w tem postępowaniu usiłowania zrobienia ujmy władzy państwowej. Władze uczyniły co należało dla podania nowych praw do wiadomości powszechnej, i jeżeli pomimo to znajdują się jeszcze ludzie, którzy dla zaspokojenia własnego sumienia, udają się do sądów duchownych, to rząd nie może legalnie stawiać im w tem przeszkody. Następnie odpowiadał na interpelację barona Weich'a minister wyznań p. Hasner, gdyż interpelacja ta wystosowaną była specjalnie do niego. Interpelacja zapytuje mianowicie, jak minister mógł pozwolić na to, ażeby podwładny mu znakomity prałat (biskup sufragan Kutschker), mógł być jednocześnie prezydującym w sądzie arcybiskupim do spraw małżeńskich. Pan Hasner oświadczył, że nie zna pomiędzy swoimi podwładnymi żadnego biskupa, gdyż urzędnicy jego wydziału są w oczach jego jedynie sługami rządu, które złożyły przysięgę, i że wie dokładnie o odpowiedzialności, jaka z mocy konstytucji ciąży na każdym ministrze. W ten sposób zakończony został atak parlamentarny skierowany przeciw sądom biskupim do spraw małżeńskich, i oznaki zadowolenia, jakie towarzyszyły dziś oświadczeniom obu ministrów z rozmaitych stron izby, dają do mniemania, że sama nawet izba deputowanych sprzykrzyła sobie wieczną walkę z duchowieństwem. Zresztą oświadczenia ministrów potwierdzają to, co mówiono od dawnego czasu o poglądzie rządu na kwestje kościelne.—Pisma niemiecko-austrjackie opowiadają z wielkiem zadowoleniem o zajściu wynikłem jakoby w Czechach pomiędzy młodo czeskiem stronnictwem demokratycznem i klerykalno-arystokratycznem stronnictwem staro-czeskim. Jako na najwymowniejszy sympton tego rozdwojenia, pisma pomienione wskazują na ten fakt, że na balu urządzonym niedawno przez żywioły młodo-czeskie, nie znajdowała się ani jedna ze znakomitości stronnictwa staroczeskiego. Zauważano rzeczywiście, że w obozie czeskim panują od niejakiego czasu w kwestjach polityki ogólnej dwa prądy; lecz w przedmiocie życzeń narodowych panuje tam po dawnemu jak największa zgoda, i błędem byłoby sądzić, że mniemane rozdwojenie może ułatwić pojednanie jednej lub drugiej frakcji czeskiej z teraźniejszym trybem rzeczy. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawy galicyjskie). Z powodu obchodu w Przemyślu święta Trzech Króli, dziennik lwowski *Słowo* pisze: Obrzęd święcenia wody w mieście tutejszem odbył się z wielką uroczystością. Liturgję i obrzęd święcenia wody odprawił arcyprezbiter i radca ministerjalny ks. Grzegorz Szaszkiewicz; a do rzeki Sanu, przy sprzyjającej pogodzie, odbyła się procesja licznego zgromadzenia ludu wszelkich stanów i narodowości. Liczne grono duchowieństwa, mnóstwo chorągwi kościelnych i brackich, odgłos dzwonów cerkiewnych i kościelnych, huk armat—wszystko to przyczyniało się do wspaniałości obrzędu ruskiego kościoła. Rzeka San, pokryta lodem, przedstawiała widok naczynia kryształowego, z którego wszyscy spieszyli zaczerpnąć wody jordanowej, czekając chwili pogrążenia krzyża potrójnego, który już 312 razy uświęcał wodę Sanu. Krzyż ten, podarowany przez wojewodę multańskiego Aleksandra w r. 1557 cerkwi św. Jana Chrzciciela w Przemyślu, przypomina różne koleje ludu i obrządku ruskiego; przypomina starożytne prawosławie i liczne prześladowania, przypomina wyrządzone przez uczni jezuitów obelgi podczas święcenia jordanu, nareszcie przypomina wprowadzenie unji, upadek i poniżenie obrzędu i pogrążenie w ubóstwie cerkwi ruskiej. Krzyż ten widziano w r. 1849, kiedy Ruś galicyjska była w łasce u rządu austrjackiego i kiedy krzyż ten przy pogrążeniu do wody salutowany był wystrzałami z dział. Przeżył on dwie gołuchowszczyny—a przeto spodziewamy się że przeżyje i teraźniejsze polskie rządy z rzymską administracją, i dożyje do lepszych czasów dla obrzędu i narodowości ruskiej.

* (Pożar w Trjeście). *Trjest, 28 stycznia.* Pożar w magazynach drogi żelaznej wszczął się, jak powiadają, w składach spirytusu lub w biurze Lloyda, gdzie wszystkie papiery spaliły się. Podesta i prezes izby handlowej wynurzyli namiestnikowi wdzięczność za pomoc okazaną przez wojsko. Podług wiadomości wiarogodnych, straty zrządzone pożarem wynoszą najwyżej pół miljona guldenów. Energiczne wdanie się feld.-por. Möhring'a i znakomita pomoc ze strony wojska, znajdują powszechne uznanie. (*Cor. Bür.*)

Prusy i Niemcy.

* (Prawodawstwo pruskie.) Zdaje się, że wpływ Prus coraz większe zyskuje powodzenie w Bawarji. Izba deputowanych monachijskich przyjęła na jednem tylko posiedzeniu, i to bez żadnej opozycji, prawodawstwo pruskie o kopalniach oparte na dawnym systemie królewszczyzny. Napróżno przemysłowcy, ludzie specjalni, sami nawet uczeni kraju wysilali się na dowiedzenie, że dawne prawa bawarskie, oparte na prawodawstwie francuzkiem z 1791 i 1810 roku, lepiej odpowiadają postępowi w tej gałęzi przemysłu i potrzebom dobrej eksploatacji. Prawodawcy monachijscy woleli powrócić po prostu do średnich wieków, do dawnej praktyki potępionej przez naukę i przeciwnej nowoczesnym zasadom prawodawczym. Chodziło o zadowolnienie Prus. Cóż się stało z wielkiem stronnictwem opozycyjno-antipruskiem, które przed kilkoma miesiącami tyle mówiło o niepodległości Niemiec południowych. (*La Fr.*).

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych). *Florencja, 28 stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, po zakomunikowaniu wiadomości, że deputowany Berti mianowany został wice-prezesem izby, prezes ministrów hr. Menabrea odpowiedział na interpelację w przedmiocie ogłoszonej w żółtej księdze francuzkiej ostatniej noty margr. de Moustier z 31-go października r. z. do gabinetu włoskiego. Menabrea oświadczył, że żółta księga francuzka nie obejmuje wszystkich dokumentów wymienionych w tym przedmiocie (odwołania wojsk francuzkich z państwa kościelnego) pomiędzy obu rządami. Na pomienioną notę margr. de Moustier z 31 października, dana została stosowna odpowiedź posłowi włoskiemu w Paryżu. Zresztą rząd włoski ogłosi ze swej strony inne dokumenta dotyczące kwestji rzymskiej, które zredagowane zostały, jak zwykle, odpowiednio interesom i godności Włoch. (*Wolffs T. B.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Adres bulgarów.) Wychodźcy bulgarscy zamieszkujący w Bukareszcie, przesłali, jak donoszą, niedawno prośbę do sułtana. Myśli wyrażone w tym manifeście mają wielkie znaczenie. Bulgarowie rumuńscy wskazują Abdul-Azisowi czarne chmury gromadzące się na horyzoncie jego cesarstwa. Chcąc oprzeć się straszliwym uraganom, które według nich lada dzień się rozsrożą,—padyszach powiwinien szukać trwałego punktu oparcia. Tym punktem oparcia jest wierna i prawa Bulgarja, wyniesiona do autonomji, jaką tenże jej nada. „Najjaśniejszy Panie", piszą oni do sułtana,—rzuć tylko okiem na Austrję;" kiedyż była ona silniejszą? czy kiedy Węgry byli jeszcze w niewoli? czy też dziś kiedy korona św. Stefana, która stała się niezależną, błyszczy dawnym swoim blaskiem? Niedawno Austrja stała nad brzegiem przepaści; dziś odzyskuje ona coraz bardziej dawną swoją potęgę". Niepotrzeba mówić o zakończeniu. Jest w niem mowa o koniecznej autonomji, o unji osobistej, która przedstawia się przed oczami Abdul-Azisa, jak przedstawiała się przed cesarzem Franciszkiem Józefem. (*La Fr.*)

Grecja.

* (Zmiana gabinetu.) Wiadomości otrzymane z Aten donoszą, że p. Delyannis i jego koledzy, w skutek ostatnich wiadomości nadesłanych z Paryża, na radzie odbytej w dniu 23 stycznia, doręczyli królowi swoje dymisje. Pojmują oni, że trudno bardzo będzie rządowi heleńskiemu oprzeć się żądaniu mocarstw; ale sądzą, że sami niepowinni wydawać pod tym względem postanowienia. Byli oni ciągle stronnikami polityki ruchu, i chcą pozostawić innym ministrom możność przejęcia się polityką wręcz przeciwną tej, jakiej się dotąd trzymali. Wiadomość o dymisji gabinetu Delyannis, powiększyła wzburzenie umysłów panujące w Atenach, ale niewiadomo jeszcze co król postanowi, tak co do utworzenia nowego gabinetu, jak i w przedmiocie protokółu konferencji. (*La Patr.*)

Anglja.

* (Kwestja kościoła irlandzkiego). Prasa angielska korzysta z ciszy panującej obecnie w polityce zagranicznej, ażeby zastanowić się raz jeszcze nad sprawą domową, mianowicie nad kwestją kościoła irlandzkiego. Najbliższy powód do tego daje jej nowy, trzeci list otwarty, wystósowany przez lorda Johna Russella do p. Chichester'a Fortescue. Propozycje, jakie robi w nim lord Russell, nie zgadzają się ani z planami, które on podawał w pierwszym swym liście, ani też z ulepszeniami, które on zalecał w drugim liście; propozyje te mogą być uważane raczej jako kompromis pomiędzy obu poprzedniemi listami. Zniesienie w Irlandji kościoła panującego jako takiego, stoi wprawdzie w programie, i termin do przywiedzenia tego w wykonanie proponowany jest na marzec 1870 roku, lecz co się tyczy dóbr kościelnych i zabrania takowych, autor złagodził nieco swą myśl poprzednią. Kościół anglikański w Irlandji ma być rządzony przez zgromadzenie duchowieństwa lub w inny jaki spób; ma on zatrzymać przy sobie kościoły i dobra kościelne, pochodzące z darowizny, za dobra zaś, które zabierze mu rząd, ma on otrzymywać corocznie sumę, którą oznaczy parlament. Lord Russel przemawia za przyznaniem takiejże zapomogi rocznej katolikom i prezbiterjanom, z której mają być opędzane koszta na budowę i naprawę kościołów i domów modlitwy, oraz mieszkań duchowieństwa. Reszta mienia kościelnego, które państwo zabierze, ma stanowić „fundusz irlandzki", który używany być ma na wieczne czasy na cele wyłącznie irlandzkie. Teraźniejsze uposażenie prezbiterjanów i seminarjum katolickiego w Maynoth, ma być zdaniem autora, po zgonie beneficjantów, przyłączone do funduszu irlandzkiego, którego część używaną będzie z czasem na polepszenie położenia rolników. Terazniejszy system szkół nie wyznaniowych ma być nadal utrzymany, zresztą atoli lord Russell jest ile możności uprzedzającym dla katolików, i wynurza, wraz z odrazą dla środków radykalnych, zyskane po upływie wieków przekonanie, że katolicyzm nie jest dla Anglji tak niebezpieczny, jak sądzą, i że w ogóle

ma on pierwszeństwo przed niedowiarstwem, tak bardzo szerzącym się obecnie. Tymczasem lord Russell musi przechodzić przez doświadczenie, jakie bywa zwykle udziałem tych, ktorzy usiłują pośredniczyć pomiędzy dwoma sprzecznemi poglądami. Atakowany jest on za swoje propozycje przez pisma tak konserwatywne jak i liberalne, które zarzucają mu niekonsekwentność i brak planu. (*Nordd. A. Z*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Kraków, 27 stycznia (*).

Dr Dietl. — Przekształcenie instytutów technicznych — Zborowscy.— Ujęcie Szlachty.—Karnawał.

Najważniejszą nowiną w kronice naszego miasta w ostatnich dniach była wiadomość telegraficzna, że prezydent m. Krakowa, dr. Dietl, mianowany został członkiem izby wyższej rady państwa. Lecz zdrowie jego, jak powiadają, jest nadwątlone.

Komisja zajmująca się reorganizacją instytutów technicznych, - krakowskiego i lwowskiego, wypracowała plan ich przekształcenia, dla urzeczywistnienia którego, oprócz 120,000 złr. obiecanych przez ministerstwo, potrzeba jeszcze 10,000 złr. Wątpliwem jest, aby ten dodatkowy fundusz został udzielony. W takim razie, Kraków i Lwów, będą musiały przyjąć go na rachunek swych kas miejskich.

Nadzieja nabycia, w okolicach Krakowa nowego bogatego polskiego obywatego, jak się zdaje nie urzeczywistni się. Pisałem wam o zamiarze miljonera Zborowskiego, który przybył z Nowego Jorku do Galicji zakupienia dóbr blizko Krakowa. Zamierzone było dokonać tę operację w duchu patrjotycznym, to jest nabyć posiadłość od obcych właścicieli. Teraz syn Zborowskiego, dla którego właściwie przeznaczone były te wielkie dobra, a który znajdował się w Paryżu, nagle umarł. Rodzice zatem pospieszyli do Paryża. Obawiają się, że pani Zborowska, amerykanka, pod wpływem nieszczęścia, które spotkało ją na obcej ziemi, zechce powrócić do kraju rodzinnego, przyczem oddalą się i jej niezmierne bogactwa.

Wsławiony swemi rozbojami i rabunkami czarny rycerz, pod imieniem Szlachty, który rozsiewał przestrach w okolicach Krotoszyna i Ostrowa, na głowę którego naznaczona była znaczna cena, w tych dniach został ciężko raniony przez żandarmów i oddany w ręce sprawiedliwości.

Po apatji i ciszy w naszem życiu towarzyskiem, karnawał nagle się ożywił. W różnych towarzystwach i zakładach, prawie jednocześnie, zapowiedziano kilka balów. Ż.

Paryż, 20 stycznia.

Rozruchy na wyspie Réunion.—Sprawa jezuityzmu w Polsce.—Żychliński.—Zawiedzione nadzieje.

Rozruchy, które wybuchły na wyspie Réunion, spowodowały niezbędność posłania do tej kolonji kilku pułków francuzkich. Była to napaść na jezuitów, przyczem atoli popłynęła krew. P. Gaudin, naczelnik środkowej części tej kolonji, odesłany został do Francji, jako odpowiedzialny za strzały karabinowe, które zostały dane. Ma on trzech synów, z których jeden poślubił pannę de Villèle, wnuczkę ministra; drugi jego syn jest sierżantem w zuawach papiezkich, trzeci zaś jest jezuitą.

Otrzymałem tylko co sprawozdanie z działań komitetu noszącego nazwę. „Sprawy jezuityzmu w Polsce." Komitet pomieniony rozdał od 1864 do 1868 roku 307,217 franków 45 cent. W roku 1868 dochody jego wynosiły tylko 2,700 franków, co dowodzi, że sympatje polskie zmniejszają się. Usiłujemy nadaremnie poznać pożytek, jaki towarzystwo to może przynieść. Zamierza ono zachęcać naszych wychodźców do wstępowania do klasztorów, lecz zdołało ono dotąd uzyskać jednego tylko prozelitę, mianowicie Henryka Nowakowskiego, lecz i ten jest żonaty.

Rada zarządzającą szkoły polskiej w Batignolles, posłała Teodorowi Żychlińskiemu, redaktorowi *Dziennika Poznańskiego*, adres obejmujący podziękowanie za usiłowania jego, mające na celu niesienie pomocy wychodźcom. Lecz podziękowanie to należy się nie Żychlińskiemu, lecz hrabinie C.

Wychodźcy bawiący w Paryżu, będąc źle poinformowani przez prasę polonofilską, wydawali kilka dni temu okrzyki radości, głosząc, że *Dziennik Warszawski* przestanie wychodzić z dniem 1 (13) stycznia r. b. Doznali oni dziś wielkiego zawodu. *X.*

*) List ten wzięty jest z *Rus. Dniew.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Tydzień targowy). Srednie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: *chleb i bułki*, pozostały w dawniejszej cenie; *co do mięsa w jatkach rzeźniczych*: wołowe w częściach zadnich funt kopiejek 10½, w przednich kop. 9½, wieprzowiny ze skórą kop. 13, bez skóry kop. 12, cielęciny w ćwiartkach zadnich funt kop. 13, w przednich kop. 11, łoju kop. 14, polędwicy kop. 18, sadła świeżego kop. 22½, słoniny świeżej kop. 19, solonej kop. 22; *co do drobiu*: kura stara k. 45, kaczka k. 50, gęś rs. 1 k. 20, indyk rs. 2 k. 25, indyczka rs. 1 k. 50, pularda k. 52½, kapłon rs. 1, jaj kopa kop. 85; prosie k. 75; cena nabiału nie uległa zmianie; *co do zwierzyny*: sarna rs. 10, zając rs. 1 k. 20, kuropatw para k. 75, jarząbków para k. 90, cietrzewi para rs. 1 k. 20, kwiczołów para k. 15, kaczka dzika k. 60; *ceny ogrodowizny* takie same jak dawniej; *co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt k. 8, średniej k. 6, ordynaryjnej k. 4, kaszy krakowskiej drobnej k. 10, grubszej k. 8, perłowej pięknej k. 12, grubszej kop. 9, gryczanej kop. 6, jaglanej kop. 6½, jęczmiennej k. 4½, grochu szablastego kwarta kop. 7, okrągłego kop. 4½, grzybów suszonych funt kop. 35; *co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 27, lina i karpia k. 18; *co do śniętych*: szczupaka funt kop. 9, lina i karpia k. 10, leszcza i okonia kop. 9, sandacza kop. 12, drobnych rybek funt kop. 7. Φ.

Warszawa,
dnia 20 Stycznia (1 Lutego)

Kalendarz.

We wtorek, 21 stycznia (2 lutego), — **Oczyszczenie N. M. Panny.**— Słońce wsch. o godz. 7 min. 39; zach. o godz. 4 min. 50.

We środę, 22 stycznia (3 lutego),— św. Błażeja bisk. męcz.—Słońce wsch. o godz. 7 min. 37; zach. o godz. 4 min. 52.

Stan pogody.

Dziś z rana +2°0, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	753 3	751.1
Termometr Reaum	+ 0 8	+ 3 4
Stan nieba	nap. pogod.	pochmurny

Największe ciepło + 4°2, R. Największe zimno — 0°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 8

Widowiska

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.— We środę,— *w teatrze rozmaitości*: komedja **Syn Gibojera**; we czwartek,— *w teatrze wielkim*: opera **Nozze di Figaro**, przez artystów włoskich, abonament N. 7 lit. A.; w piątek, — *w teatrze wielkim*: trajedja **Zbójcy**; w sobotę, — *w teatrze wielkim*: opera **Nozze di Figaro**, przez artystów włoskich; abonament N. 7 lit. B., — *w teatrze rozmaitości*: komedje **Damy i Huzary**; **Postanowienia**; w niedzielę,— *w teatrze wielkim*: balet **Hrabina d'Egmont**,— *w teatrze rozmaitości*: komedja **Pan Jowialski**;—szósta **Maskarada**, w czasie której daną będzie operetka **Trombalcazar**.

TEATR WIELKI. —*Jutro*, we wtorek, opera **Faust**, przez artystów włoskich: abonament N. 6 lit. B.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 2 aktach, **Trefniś**. — Osoby: Książę Ferrary — p. *Swieszewski*; Margrabia de Casteli, szambelan — p. *Boczkowski;* Maryni, jego sekretarz — p. *Grzywiński;* Hugo Bambetto, bakałarz — p. *Rychter;* Paola, jego siostrzenica — panna *Gilska;* Zuzanna gospodyni Bambette — pani *Mazurowska;* Djavolini, trefniś z Bergamo — p. *Dąbrowski;* Pucinello, trefniś z Medjolanu — p. *Szober;* trzech radców — pp. *Adler, Mroziński* i *Lesiewicz*, Woźny — p. *Dobrowolski*; Pocztyljon — p. *Krupiński*;— komedja w 1-m akcie, **Kartka wycięta**. — Osoby: Karol — p. *Piasecki*; Laura, jego żona — pani *Ostrowska*; Elżbieta ciotka Laury — panna *Figarska;* Djonizy, przyjaciel Karola — p. *Stolpe*.— *Jutro*, we wtorek, komedja **Pamiętniki Szatana**.

W SALACH REDUTOWYCH.— *Jutro*, we wtorek **Koncert** na dochód niezamożnych studentów szkoły głównej pod dyrekcją p. Stanisława Moniuszki. —Początek o godzinie 1 z południa.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, we wtorek, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Program: „Powitanie", marsz Bacha; Werber-walc, Lannera; Arja z op. „Błyskawica", na waltornię, Halevego; „Rolnik-mazur" z baletu Wesele w Ojcowie, Lewandowskiego; Uwertura „Burgrafowie", Dobrzyńskiego; „Pan Chorąży" polonez z op. „Hrabina", wykona na wiolonczeli p. Moniuszko (syn), Moniuszki; Potpourri z op. „Trubadur", Verdiego; Sygnał-galop, Liedera; Blaubart-kadryl, Straussa; „Ujrzałem raz", śpiew na trąbce, wykona p. Kuhne, Kratzera; Uwertura „Młyn na skale", Reisigera; Marsz, Fausta. — Początek o godz. 4 ej.—Cena wejścia kop. 20.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program.— Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 19 (31) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Kowalski w Wilnie, Fiszer w Wysokim Mazowieckim, Poremba w Bełżycach, Skulski w Zgierzu, Uskowu w Łomży, Leszczyńska w Lublinie' Tokarz w Tarnowie, Sycz w Wilejsce, dwa listy bez adresu,—listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 11 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 18 i 19 (30 i 31) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 100, wyzdrowiało 117, umarło 7, pozostało 2161 (mężczyzn 1083, kobiet 1078), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 223, kobiet 219.

* W dniu 19 (31) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5; razem 29;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 8; *starozakonnych*: —;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3; razem 24.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	85	7	84	74
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	79	32	78	99
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	68	65	68	32
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	138	25	137	67
„ „ „ 1866 „ 100	139	50	138	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Zel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	91	25	93	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	89	10

WEXLE.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	108	21½	108	—
„ . . . „ „	k. t.	108	—	107	85
Wrocław . . . „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . . „ „	2 m.	108	—	107	85
Hamburg . . . 300 B. Mk.	3 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	[illegible]	37		—
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	88	5	—	
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	91	20	—	—
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.		—	—	—
„ . . .	k. t.	—	—	—	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
„ . . . „ „ „	k. t.	—	—	—	

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . rs. k. 43½
* „ „ od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 67⅞.

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 18 (30) Stycznia 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Bankn Rosyjskiego		83
Weksle na Warszawę		82⅝
„ Peterburg 3 tygodn.		91⅞
„ „ 3 miesięczny		90⅝
„ Londyn 3		6 23¼
„ Paryż 2		81
„ Hamburg 2 „		150¼
„ Wiedeń 2 „		83⅝
Listy Zastawne 4%		65½
Listy Likwidacyjne		56⅝
Obligacje Skarbowe 4%		66½
Koleje Rosyjskie		83¼
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		77¼
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		18
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		118¼
„ „ „ 2-em		118½
Żyto na targu „		53
dto „ dostawę		52¼
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 10
„ Hamburg		89 30
„ Paryż		48 20
Pożyczka Narodowa		66 70
5% Metaliki		61 10
Akcje Banku Kredytowego		259 90

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 675. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, iż otrzymany w drodze urzędowej akt zejścia Ignacego Ciechawskiego, z Tokarni w Powiecie Wieluńskim pochodzić mającego, zaś w Mareuil-sur-Ay, w Departamencie Marny, na dniu 20 Grudnia 1867 r. w wieku lat 77 zmarłego, przesłanym został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, do odpowiedniego art. 49 K. C. P. postąpienia.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1869 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski. 1 – 3

N. D. 556. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя деревни Фомошъ, гмины Кадаришки. Сувалкскаго Уѣзда, еврея Гиршу Янкелевича Козельскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 10 дня 1869 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 421. *Департаментъ Земледѣлія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 137 ст. Уст. о пром. фабр. и зав. (Т. XI Св. Зак. изд. 1857 г.), объявляетъ, что въ оный 18 Декабря 1868 г., поступило прошеніе Ученаго Управителя Андрея Романова Власенко о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на изобрѣтенную имъ машину подъ названіемъ: „Конная зерноуборка на корнѣ.“

1—3 Г. Варшава, 2 Января 1869 года.

N. D. 347. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что выданныя 31 Октября 1868 г. привилегіи: 1. Иностранцамъ Вальчеру и Мёллеру, на аппаратъ для нагрѣванія подъ названіемъ „термотрансмиторъ“ и 2. Иностранцу Беренсу, на усовершенствованія въ устройствѣ вращательной машины, переданы Княгинѣ Маріи Александровнѣ Долгорукой.

1—3 Г. Варшава, 31 Декабря 1868 года.

N. D. 486. *Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.*

Zawiadamia osoby interesowane, że zagubione na Drodze Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej w kwartale IV. r. z. przedmioty, odebrać można za udowodnieniem własności, od Zawiadowcy Stacji Praga.

Wykazy tych przedmiotów znajdują się u Zawiadowców stacji Praga, Siedlce, Łuków i Terespol.

2—3 Warszawa dnia 22 Stycznia 1869 r.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 501. *Dyrektor obu Dzienników Warszawskich i Prassy Perjodycznej.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 z rana odbędzie się w biurze Dyrekcji przy ulicy Miodowej, licytacja in minus, przez doklaracje opieczętowane na dostawę w r. 1869 papieru pod druk Dziennika Warszawskiego w języku ruskim około mniej więcej 450 ryz, i Dziennika Warszawskiego w języku polskim około 2400 ryz.

Cena licytacyjna z odstawą do składu Dyrekcji naznacza się: za ryzę papieru 480 arkuszy formatu Dziennika Warszawskiego ruskiego rs. 3,—za ryzę papieru 480 arkuszy formatu Dziennika Warszawskiego polskiego rs. 3 kop. 90. a to podług prób znajdujących się do obejrzenia w biurze Dyrekcji.

Deklaracje na oba gatunki papieru razem, składane być mają w biurze Dyrekcji do dnia na licytację oznaczonego do godziny 12 w południe. Po upływie tego terminu żadne daklaracje przyjętemi nie będą, a kto najwięcej w stosunku do całej dostawy ustąpi przy licytacji utrzymuje się.

Warunki licytacyjne znajdują się do przejrzenia w biurze Dyrekcji obu Dzienników przy ulicy Miodowej pod Nr. 487.

Deklaracje powinny być napisane podług wzoru poniżej zamieszczonego, na papierze stemplowym ceny właściwej. Deklaracje nie formalne przyjętemi nie będą.

Do każdej deklaracji dołączone być winny jako próby oba gatunki papieru po jednym arkuszu, a nadto w tejże deklaracji znajdować się powinien kwit na złożone w kasie Głównej Warszawskiej lub w Banku Polskim vadium w sumie rs. 1075 w gotowiźnie lub papierach procentowych na kaucję przyjmowanych z bieżącemi kuponami.

Koszta licytacji to jest papieru stemplowego do kontraktu i ogłoszeń poniesie utrzymujący się przy licytacji.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1869 r.
Tajny Radca, Pawliszczew.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 14 (26) Stycznia 1869 r. podaję niniejszą deklarację iż obowiązuję się dostawiać przez rok 1869 dla Dyrekcji Dzienników Warszawskich do jej składu przy ulicy Miodowej, papier pod druk Dzienników, podług prób przy niniejszem załączających się, po cenach następujących: za ryzę papieru pod druk Варшавскаго Дневника ruskiego (wymienić cenę wyrazami i cyframi), za ryzę papieru pod druk Dziennika Warszawskiego polskiego (wymienić cenę wyrazami i cyframi), poddając się obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są wiadome.

Kwit na złożone vadium w ilości rs. 1075 przy niniejszem dołączam.

Mieszkam (wymienić miejsce zamieszkania Nr. domu N. i ulicę N.)

Pisałem dnia (wymienić datę)

3—3 podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

N. D. 629. *Администрація Табачнаго Дохода.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 27 Января (8 Февраля) 1869 г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться въ управленіи ея здѣсь въ г. Варшавѣ, въ улицѣ Лешно подъ № 706 торги, на продажу за наличные деньги, конфискованныхъ табачныхъ предметовъ, сырыхъ и приготовленныхъ.

Варшава дня 16 (28) Января 1869 г.
Завѣдывающій Администраціею,
Витковскій.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w biurze tejże Administracji przy ulicy Leszno pod Nr. 706 licytacja, na sprzedaż za gotowe pieniądze skonfiskowanych objektów tabacznych, surowych i przysposobionych.

Warszawa dnia 16 (28) Stycznia 1869 r.
Zawiadujący Administracją,
1—1 Witkowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 415. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bileta Lombardowe** wydane za N-rami: 8,560, 21,405, 28,976, 27,823, 25,761, 26,187, 28,132, 28,030, 27,564 na rs. 10; 20,730 na rs 19, i 12,608 na rsr. 8, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 5 Lutego 1869 roku to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych, w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikaty biletów wydanymi zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

3—3 (129).

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

JUTRO DZIENNIK NIE WYJDZIE.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENI

N. D. *160. Magistrat Miasta Warszawy.*

W zastosowaniu się do przepisów Lombardowych, podaje do wiadomości powszechnej, a mianowicie osób interesowanych, że licytacja na fanty w rzeczonym Lombardzie zastawione, jako to: srebro różnego gatunku, i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym ostatecznie terminie nie wykupili lub zaprolongować zaniedbali, rozpocznie się w d. 3 (15) Marca 1869 r. i aż do czasu zupełnego ich wyprzedania, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, od godziny 9 z rana do 1 z południa, w lokalu Lombardowym, pomieszczonym w głównym korpusie pałacu Namiestnikowskiego odbywać się będzie.

Życzący więc nabyć rzeczone przedmiota, zechcą znajdować się w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, a zakupione fanty zaraz po przybiciu kupna, srebrem, lub biletami bankowemi płacić.

Termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrnych i złotych najdalej do d. 8 (20) Lutego 1869 r., wszelkich zaś innych do d. 17 Lutego (1 Marca) t. r. oznaczonym został.

Dla tego interesowani, właściciele takowych fantów, przed upływem powyższego terminu do kasy Lombardu o wykupienie lub prolongowanie zgłosić się są obowiązani.

Wszyscy właściciele fantów dotychczas niewykopionych w czasie właściwym, którzy pomimo niniejszego ogłoszenia o tyle staną się obojętnemi na własny interes, iż nie będą korzystać z terminu wyżej oznaczonego do wykupienia lub prolongowania zastawionych fantów, a mianowicie, którzy takowego wykupna lub prolongowania przed d. 8 (20) Lutego 1869 r. co do wyrobów złotych i srebrnych, a przed d. 17 Lutego (1 Marca) t. r. co do innych zastawów nie dopełnią sami sobie winę przypiszą gdy zastawione przez nich fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych, niezawodnie w wykonaniu art. 3 Najwyższego Ukazu z d. 10 (22) Kwietnia 1851 r. o zaprowadzeniu w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29 zaprowadzającego w tym celu probiernię, tejże probierni do stopienia, a zarazem zamiany na gotowiznę po cenach właściwych odstąpione, a inne na licytacji w Lombardzie sprzedane zostaną.

Ażeby się nikt z osób interesowanych, niewiadomością o niniejszem obwieszczeniu tłomaczyć nie mógł, takowe przez pisma czasowe jako to: Dziennik Warszawski, Gazety: Polską, Warszawską, Policyjną i Kurjery Codzienny i Warszawski, niemniej przez przylepienie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach publicznych Magistrat do wiadomości powszechnej podaje.

Warszawa, d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.

3—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 692. *Управленіе Варшавскими Императорскими Дворцами.*

Вмѣсто уроненнаго увольнительнаго отъ службы свидѣтельства выданнаго Дворцовыми Управленіемъ 31 Марта (12 Апрѣля) 1866 г. за N. 355, бывшему садовому ученику при Лазенковскихъ садахъ Віончеку, онъ же Віончкевичъ, снабженъ онъ нынѣ вслѣдствіе просьбы его, копіею съ таковаго документа и что за симъ, потеранный видъ, долженъ считаться недѣйствительнымъ и если найдется, то слѣдуетъ возвратить таковой оному Управленію.

Г. Варшава, 18 (30) Января 1869 года.

Помощникъ Завѣдывающаго Дворцами,
Управляющій дѣлами Управленія,
1—1 Статскій Совѣтникъ, Квѣцинскій.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. *565. Ловичскій Мировый Судъ по ипотечному отдѣленію.*

Согласно желанія заинтересованныхъ лицъ, извѣщаетъ симъ, что первоначальное устройство, новой ипотеки, слѣдующихъ недвижимостей.

1. Огорода въ двадцать земельныхъ складовъ шириною, лежащаго въ городскомъ Ловичскомъ раіонѣ, между селеніемъ Ястржембя и Баранцомъ, среди земель, съ одной стороны, Ивана Готлиба Закса, а съ другой Урбанка, пріобрѣтеннаго, послѣ Кепельмана и Матвѣя Маркѣвича, нынѣшнимъ владѣльцемъ, Александромъ Шенайхомъ, и

2. Дома, съ флигелемъ, сарайчиками, площадью, на которой зданія сіи построены и огородомъ, означенныхъ № 239, въ г. Ловичѣ, а принадлежащихъ къ Ѳомѣ Бржушкѣвичу, и состоящихъ въ закладномъ владеніи Мошка и Цырли, урожденной Энгельманъ, супруговъ Зильбербергъ, воспослѣдуетъ въ Ипотечной Канцеляріи Ловичскаго Мироваго Суда 28 Апрѣля (10 Мая) т. г. къ 10 часамъ утра, а утвержденіе правъ на эти недвижимости состоится въ засѣданіе того же Суда 30 Апрѣля (12 Мая) т. г. въ 10 часовъ утромъ.

Затѣмъ вызываетъ всѣхъ желающихъ объявить свои права и претензіи на упомянутыя недвижимости, явиться къ назначенымъ числу и мѣсту, съ надлежащими документами подъ опасеніемъ просрочки и подверженіемъ всѣмъ послѣдствіямъ, кои означены въ 150, 154 и 160 статьяхъ ипотечнаго устава съ 1818 года.

Ловичъ дня 10 (22) Января 1869 года.

и. д. Первоприсутствующаго,
Засѣдатель Гражданской Палаты,
Колежскій Асесоръ, Знаевскій.

* * *

Na skutek wniesionych żądań o wywołanie do pierwiastkowej regulacji nowej hypoteki nieruchomości.

1. Roli zagonów dwadzieścia szerokiej, w teritorjum miasta Łowicza położonej, od granicy wsi Jastrzębi, do granicy Barańca, między rolami, z jednej strony Jana Gotliba Sachsa, z drugiej Urbanka ciągnącej się, z nabycia po Kiepelmanie i Macieju Markiewiczu pochodzącej, do Aleksandra Schönejcha obecnie należącej, oraz

2. Domu mieszkalnego, z oficyną, stajenkami, placem i ogrodem, pod Nr. 239 w Łowiczu położonych, do Tomasza Brzuszkiewicza należących, a obecnie w zastawnem posiadaniu Mośka i Cyrli z Engelmanów małżonków Silberberg zostających.

Zawiadamia osoby interesowane, iż żądana pierwiastkowa regulacja wymienionych wyżej nieruchomości, nastąpi w miejscu posiedzeń Sądu tutejszego w dniu 28 Kwietnia (10 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana, w tym zatem terminie, pod skutkami z Art. 150, 154 i 160 P. H. z roku 1818 wypływającemi, z prawami swemi zgłosić się winni.

Ogłoszenie decyzji jaka zapadnie w rozpoznaniu protokółów pierwiastkowej regulacji w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) t. r. o godzinie 10 z rana dopełnionem zostanie.

Łowicz dnia 10 (22) Stycznia 1869 roku.

Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka,
Asesor Kolegjalny, Znajewski.

N. D. 496. *Sąd Pokoju w Szczebrzeszynie Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji hypoteki.

1. Przez Franciczka i Katarzynę z Olkuszewskich małżonków Gałaszkiewiczów, gruntu ornego pod m. Zamostie dawniej na Janowicach a dziś na przedmieściu Lubelskim za bramą Lubelską położonego, poczynającego się z północy od drogi przy placu Skarbowym leżącej ciągnącego się ku południowi klinem aż do ogrodów fortecznych, przeciętego w poprzek w dwóch miejscach drogą Szlachtuzową i drogą z szosy na przedmieście wiodącą, graniczącego z wschodu z szosą i miedzami S-ów Tschernerów Jana Kapuścińskiego i Michała Nowakiewicza a od zachodu z polami włościan Janowickich, gruntem Andrzeja Gołębieskiego i starym gościńcem Lubelskim, oraz

2. Dawida i Fajgę z Albaimów małżonków Fałek, domu tylnego czyli oficyny o jednem piętrze z placem na którem stoi oraz przy nim będącym aż po koniec Mydlarni wraz z tąż Mydlarnią, a nadto po drugiej stronie od bramy placu z komurkami, tak długiego jak jest długą murowana facjata, część nieruchomości w m. Zamostie Nr. 5 stanowiących, graniczących od północy z ulicą Targową, od południa z rynkiem, od wschodu z kamienicą S-ów Tschernerów, a od zachodu z kamienicą Jana Kuźmińskiego.

Uwiadamia interesantów, że takowe nastąpią w Sądzie tutejszym pod Nr. 1 w dniu 16 (28) Kwietnia, a pod Nr. 2 w d. 17 (29) Kwietnia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowych sami osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądanie swoje i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminach powyższych podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji hypoteki oznaczonym nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazany zostanie i podług art. 150 t. p. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawa względem swych wierzycieli

Ogłoszenie decyzjów jakie skutkiem aktów regulacji nastąpią objawione będzie na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego d. 18 (30) Kwietnia 1869 r. i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w dniu ogłoszenia takowych obecni być winni.

Szczebrzeszyn d. 4 (16) Stycznia 1869 r.

Podsędek,
Asesor Kolegjalny, A. Pawłowski.

N. D. *545 Sąd Pokoju w Mławie. Wydział Hypoteczny.*

Ogłasza, że w skutku żądania regulacji nowych hypotek:

1. a) Ogrodu przy ulicy Tylnej graniczącego z jednej z domem nowopobudowanym przez Blocha i placem obecnie do pułkownika Oranowskiego należącemi, z drugiej zaś strony z ogrodem po Bujarskich, na którym to ogrodzie właściwie za plac posługującym Damazy Łubieński pobudował dom drewniany Nr. 251 lit. *a* oznaczony.

b) Stodoł o trzech klepiskach z wozownią i szopą na jednym placu znajdujących się, wraz z podwórzem i dwoma ogródkami, pomiędzy placami Królewieckich i placem do spichrza rolników Płockich należącym położonych, poczynających się u drogi stodolnej, a kończących się przy drodze zastodolnej.

c) Włóki gruntu, graniczącego obecnie z gruntami z jednej Wincentego Biernackiego, z drugiej strony Wawrzyńca Wudkiewicza.

d) Domu w Rynku pod N-rem 39 położonego.

e) Domu przy ulicy Rozgartowej pod Nr. 55 (na Wójtostwie).

f) Ogrodu czyli placu pomiędzy placami Konińskiego i Baranowskiego, na którym pobudowany został nowy dom murowany piętrowy.

g) Ogrodu z łąką pod Starostwem, graniczącego z nieruchomościami: z jednej od strony miasta Józefa Bieranowskiego, z drugiej strony Jana Kamińskiego, poczynającego się u dróżki u łąki prowadzącej, a ciągnącego się do strugi.

h) Ogrodu Kapuśniakiem zwanego przy ulicy Warszawskiej położonego, graniczącego z jednej z placem Rudzińskiego z drugiej z posesją po Dryjackim, z trzeciej zaś strony z ogrodem Królewieckich.

i) Włóki gruntu graniczącego obecnie z gruntami z jednej Damazego Łubieńskiego, z drugiej strony Icka Wyszyńskiego.

k) Pół włóczka gruntu, pomiędzy gruntami Wawrzyńca Wudkiewicza i Wincentego Wasiłowskiego.

l) Takiegoż pół włóczka gruntu, pomiędzy gruntami Trockiego i Franciszka Olszewskiego.

Wszystkich powyższych nieruchomości w mieście Powiatowem Mławie i na teritorium tegoż miasta położonych, przeszłych prawem spadku po niegdy Józefie Łubieńskim na własność jego sukcesorów: Damazego, Łukasza i Feliksa braci Łubieńskich, oraz siostrę Józefę z Łubieńskich Biernacką, jako dzieci wspomnionego Józefa Łubieńskiego.

2. Nieruchomości w mieście Raciążu pod Nr. 93 przy ulicy Mławskiej i pod Nr. 97 przy ulicy Rynek położonych, do własności poprzednio Zelka Kuczyńskiego, w skutku nabycia przez tegoż połowy tychże nieruchomości od Edwarda Otto i sched od sukcesorów po niegdy Józefie Otto pozostałych i w części jeszcze do niektórych sukcesorów po tejże Józefie Otto pozostałych, obecnie zaś do Abrahama Icka Lewinberg jako nabywcy całkowitych praw od Zelka Kuczyńskiego należących.

Regulacja ta co do wszystkich powyższych nieruchomości, odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniu 8 (20) Maja r. b. 1869 r.

Wzywa przeto interesantów, ażeby w terminie tym, z dokumentami prawa ich wspierającemi osobiście lub przez pełnomocników, urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, w razie bowiem przeciwnym, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel którejkolwiek z wywołanych wyż nieruchomości, nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i stosownie do art. 150 t. pr. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Decyzje jakie z powodu powyższych regulacji zapadną, ogłoszone zostaną następnego dnia to jest 9 (21) Maja r. b., od tego więc dnia czas do odwołania się upływać zacznie.

Mława dnia 7 (19) Stycznia 1869 roku.

Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Sieradzki.
Pisarz, Wł. Czerwiński.

N. D. 599. *Sąd Pokoju w Krasnostawie Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki $^2/_3$ części Osady rolnej 25 mórg 80 pręt. powierzchni obejmującej, pomiędzy sąsiedniemi miedzami z jednej Józefa Bieleszy, a z drugiej Józefa Knapa, we wsi Latyczowie gminie Krasnostaw Powiecie tegoż nazwiska Gubernji Lubelskiej położonej Numerem porządkowym 45 oznaczonej, tudzież chałupy, stodoły, obory poddasza i okólnika na osadzie tej będących.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 1 (13 Maja) 1869 roku

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154, 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50, skazanym zostaje, i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek regulacji wydaną będzie, nastąpi w d. 2 (14) Maja 1869 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być powinni.

Krasnostaw d. 7 (19) Stycznia 1869 r.

w z. Myszkowski, Pisarz.

N. D. 600. *Sąd Pokoju w Hrubieszowie.*

Z powodu żądanej nowej regulacj hypoteki kramnicy w mieście Hrubieszowie pod Nr 424 położonej, do Moszka Haima Alt należącej.

Uwiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 4 (16) Kwietnia 1869 roku.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające, zaopatrzyli się.

Ostrzega ich zarazem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę złp. 10 do 50-ciu skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w d. 7 (19) Kwietnia 1869 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być powinni

Hrubieszów d. 10 (22) Stycznia 1869 roku.

za Podsędka,
Pisarz, H. Jungowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *659. Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Симъ объявляетъ, что 6 (18) Февраля с. г. въ 12 часовъ, будутъ производиться изустные торги, на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ 1868/9 г. участковъ: Зузовы, Носалевице и Постчко, Пржедборскаго Лѣсничества, Радомской Губерніи, отъ суммы 8,345 руб. 19 коп. Желающіе торговаться обязаны представить залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами на сумму 835 рублей.

Оцѣночные вѣдомости продающагося лѣса, равно какъ и подробныя условія, могутъ быть разсмотриваемы въ Финансовомъ Управленіи или же въ Пржедборскомъ Лѣсномъ Управленіи.

Г. Варшава, 3 Января 1869 года.

Завѣдывающій Отдѣломъ,
Ивлукьяновъ.
1—3 Начальникъ Секціи, Войзбунъ.

N. D. 654. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго на Медовой улицѣ 11 (23) Февраля 1869 г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться изустные торги:

а) На отдачу въ одногодичное арендное содержаніе кирпичнаго завода въ Бураковѣ, начиная отъ суммы 2,227 руб.

б) На отдачу права продажи горячихъ напитковъ въ колоніи Каскада, на одинъ годъ, начиная отъ 151 р. 50 к.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка на внесенный залогъ, равняющійся ¼ части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ, ежедневно до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu Gubernjalnego przy ulicy Miodowej, w dniu 11 (23) Lutego r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na jednoroczne wydzierżawienie:

a) Cegielni w Burakowie, poczynając od sumy rs. 2,227.

b) Prawa jednorocznej sprzedaży trunków w kolonji Kaskada, od rs. 151 k. 50.

Mający zamiar przystąpić do licytacji winien złożyć kwit kasy, lub banku, na złożone vadium, wyrównywające 1/4 części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Г. Варшава, 16 Января 1869 года.
1—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 583. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 27 Января (8 Февраля) с. г. въ 12 часовъ дня въ торговой залѣ сего Правленія, произведены будутъ изустные торги на отдачу въ одиногодичное то есть по конецъ сего 1869 года, арендное содержаніе помиссіонерскихъ земель расположенныхъ за Іерусалимскою Заставою при кирпичномъ заводѣ, пространствомъ около 7 морговъ 90 прентовъ. Торги начаты будутъ отъ 109 руб. 50 коп. арендной платы исчисленной по конецъ сего года.

О всѣхъ прочихъ условіяхъ. можно освѣдомиться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія въ присутственное время.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na jednoroczne to jest po koniec r. b., wydzierżawienie gruntów po Misjonarskich, za rogatką jerozolimską, przy cegielni położonych, około 7 mórg 90 prętów przestrzeni obejmujących. Licytacja zaczętą będzie od rsr. 109 kop. 50, opłaty dzierżawnej po koniec roku bieżącego wyrachowanej.

O innych warunkach dowiedzieć się można w Wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie w godzinach służbowych.

Г. Варшава, Января 15 дня 1869 г.
Асесоръ, Добошинскій.
2—3 Дѣлопроизводитель, Боярскій.

N. D. 584. *Варшавское Губернское Правленіе.*

На основаніи предложенія Финансоваго Управленія отъ 24 Декабря 1868 года за N. 30822/14921, Варшавское Губернское Правленіе объявляетъ, что 27 Января (8 Февраля) с. г. въ 12 часовъ дня, въ торговой залѣ сего Правленія, будутъ произведены торги на отдачу въ одиногодичное то есть по конецъ сего 1869 года, арендное содержаніе помисіонерскаго кирпичнаго завода за Іерусалимскою заставою. Явившіеся къ торгамъ конкуренты обязаны представить торговому присутствію, запечатанныя деклараціи, съ показаніемъ въ оныхъ количества предлагаемой ими арендной платы и съ приложеніемъ въ залогъ 100 руб. Отъ самой высшей предложенной въ деклараціи суммы, начаты будутъ изустныя торги. О всѣхъ прочихъ условіяхъ можно освѣдомиться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Правленія въ присутственное время.

* * *

Na zasadzie reskryptu Zarządu Finansów z dnia 24 Grudnia r. z. Nr. 30822/14921, Rząd Gubernjalny Warszawtki podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe, w sali licytacyjnej tegoż Rządu, odbywać się będzie licytacja, na jednoroczne to jest po koniec r. b. 1869, wydzierżawienie cegielni po Misjonarskiej za rogatką Jerozolimską położonej. Zgłaszający się konkurenci, winni przedstawić na stół licytacyjny deklaracje opieczętowane, z wyrażeniem w nich, za jaką sumę życzyliby zadzierżawić rzeczoną cegielnię i przedstawić na vadium gotowizną rs. 100. Od deklarowanej najwyższej opłaty rozpoczętą będzie licytacja głośna in plus. O innych warunkach dowiedzieć się można codziennie w Wydziale Dóbr Rządu Gubernjalnego w godzinach biórowych.

Г. Варшава, Января 15 дня 1868 года.
Асесоръ, Добошинскій,
2—3 Дѣлопроизводитель, Боярскій.

N. D. 683. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 21 Февраля (5 Марта), начиная съ 11 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе, срокомъ со дня въ которомъ состоятся торги по 1 (13) Января 1870 года, пропинаціи въ 23 деревняхъ Лѣсницкой Экономіи, Владиславовскаго Уѣзда, отъ суммы 2,938 р. съ отнесеніемъ результата торговъ этихъ на счетъ неисправнаго арендатора Николая Кржиштофовича; явившіеся же на торги обязаны: а) Права свои на участіе въ торгахъ доказать посвидѣтельствованіемъ Уѣзднаго Начальника, согласно 284 и 285 ст. Устава о питейномъ сборѣ и б) Представить залогъ въ размѣрѣ 1/4 части объявленной къ торгамъ суммы, а въ случаѣ приторгованія статьи этой тотчасъ дополнить сей залогъ до половины предложенной на торгахъ годичной арендной суммы и податей.

Г. Сувалки, Января 16 дня 1869 года.
За Вице-Губернатора, Совѣтникъ,
Мрайскій.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій. 1—3

N. D. 582. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе вызываетъ желающихъ принять на себя поставку въ Варшавскую крѣпостную артилерію 50,000 готовыхъ патроновъ къ револверамъ системы Лефоше 12 м. м. калибра и 42,000 малыхъ капсюлей къ револверамъ системы Кольга. Торгъ изустный, совокупно съ запечатанными объявленіями, окончательный, безъ переторжки, назначается при Управленіи 14 (26) Февраля 1869 г., не позже 11 часовъ утра, когда и прекратится пріемъ запечатанныхъ объявленій. Эти объявленія съ подчистками и поправками, надлежащимъ образомъ не оговоренными, съ обозначеніемъ цѣны цифрами, а не прописью, и вообще, не удовлетворяющія въ чемъ либо правиламъ, указаннымъ въ 1909, 1910 и 1912 статьямъ 1 ч. X. Тома Свода гражданскихъ законовъ изданія 1857 г., почтутся недѣйствительными. Торгъ будетъ производиться особо на патроны и особо на капсюли. Каждый желающій принять участіе въ торгахъ, долженъ представить залогъ въ 20% той суммы, за которую предполагаетъ принять на себя поставку патроновъ или капсюлей. Въ залогъ допускаются: наличныя деньги, процентныя бумаги, принимаемыя по подрядамъ военнаго вѣдомства, и вполнѣ благонадежное недвижимое имущество, съ установленными о немъ свидѣтельствами. По оконча́нчаніи изустнаго торга и по вскрытіи запечатанныхъ объявленій, никакія новыя предложенія приняты не будутъ. Условія поставки и образцы патрона и капсюля можно видѣть въ Управленіи.

Г. Варшава, 15 Января 1869 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
Старшій Адъютантъ, Полковникъ,
3—3 Федоренко.

N. D. 671. *Zarząd Zachodniego Okręgu Pocztowego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 13 (25) Kwietnia r. b. wakować będzie Stacja pocztowa w Miłosny, leżąca w gubernji Warszawskiej, na trakcie od Warszawy do Lublina, w odległości od Warszawy wiorst 13¾, a od Stacji w Starej-wsi 22¾. Na Stacji w Miłosny znajduje się dom rządowy murowany, parterowy, oraz inne zabudowania do gospodarstwa poczthalteryjnego potrzebne. Poczthalter w Miłosny obowiązany jest utrzymywać najmniej koni 30, obecny zaś poczthalter utrzymuje ich 40.

Życzący sobie utrzymywać wspomnioną stację, zgłaszać się winni z prośbami swemi w tej mierze, (na papierzę stemplowym ceny kop. 30) do Pocztamtu Warszawskiego, gdzie i mogą powziąść wiadomość o dochodach tej stacji, jak niemniej o innych warunkach, na jakich winna być utrzymywaną.

Warszawa d. 17 Stycznia 1869 r.
Naczelnik Okręgu, Freygang.
1—1 Naczelnik Oddziału, A. Bobiński.

N. D. 668. *Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 3 (15) Lutego r. b. o godzinie 2 z południa, odbędzie się w kancelarji Zawiadowcy stacji Głównej Warszawa, głośna in plus licytacja na sprzedaż różnych przedmiotów w powozach i na stacjach dróg żelaznych w ciągu kwartału II i III, r. z. przez passażerów pozostawionych, a dotąd mimo ogłoszeń, nieodebranych.

Mający chęć kupna, zechcą się zebrać w terminie i miejscu wyżej oznaczonem, zkąd zalicytowane przedmioty, po uiszczeniu należytości, wydane będą.

1—2 Warszawa dnia 13 (25) Stycznia 1869 r.

N. D. 513. *Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 24 Декабря (6 Января) 1868/9 г. за N. 8951 объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что въ присуствіи сего Управленія 10 (22) Февраля 1869 года въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги на продажу казенной мельницы Погорія, находящейся на рѣкѣ Погорія, среди казенныхъ лѣсовъ Олькушскаго Лѣсничества Бендинскаго Уѣзда Петроковской Губерніи, возлѣ желѣзной дороги прилегающей отъ дер: Домброва въ дер. Зомбковице, и будетъ продана съ усадьбою пространствомъ въ 42 морга 174 квад. прентовъ, со всѣми принадлежащими къ ней строеніями, на слѣдующихъ главныхъ основаніяхъ.

а) Торгъ начинается съ установленной суммы 855 руб. 50 коп. полученной отъ капитализаціи изъ 5% нынѣ получаемаго дохода.

б) Торгъ будетъ производиться изустно, но дозволяется представлять объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ до 12 часа дня торговъ, съ тѣмъ однакожъ, что представляющій запечатанное объявленіе неимѣетъ права участвовать въ изустномъ торгѣ.

в) Каждый изъ соискателей обязанъ внести наличными деньгами въ окружное казначейство залогъ равняющійся 1/10 части цѣнности предлагаемой въ продажу мельницы т. е. 85 р. 55 к.

г) Лице за которымъ на торгахъ означенная мельница съ усадьбою останется, должно будетъ уплатить половину оцѣночной суммы 427 руб. 75 к., наличными деньгами въ счетъ коей четвертая часть можетъ быть имъ внесена ликвидаціонными листами, по нарицательной ихъ цѣнѣ съ купонами за истекшее время, въ сколько часть эта можетъ быть восмѣщена полными листами.

Другая же половина оцѣночной суммы т. е. той отъ которой начнется торгъ (427 р. 75 к.) по причисленіи къ ней предложенной надбавки, будетъ оставлена покупщику на грунтѣ, съ условіемъ обезпеченія оной внесеніемъ ея въ гипотечную книгу, которую онъ заведетъ для купленной имъ усадьбы и съ обязанностью уплачивать съ этого дома по 5% и 2% на погашеніе капитала, въ передь въ два полугодовые срока, до окончательной уплаты всего долга.

Подробные условія для торговъ на продажу этой мельницы, а также планъ и описаніе ея, желающіе могутъ видѣть въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Объявленіе должно быть написано на 30-копѣечной гербовой бумагѣ безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ.

Г. Бендинъ, 10 (22) Января 1869 г.
Помощникъ Начальника Уѣзда,
2—3 Керцелли.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Бендинскаго уѣзда отъ 10 (22) Января 1869 г. за N. 2956, представляю настоящую декларацію и обязываюсь за находящуюся среди казенныхъ лѣсовъ, Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, Олькушскаго Лѣсничества, казенную мельницу Погорія съ усадьбою въ 42 моргѣ, 174 прен. и со всѣми строеніями, подвергаюсь всѣмъ условіямъ и обязательствамъ положеннымъ въ условіяхъ для торговъ уплатить N. р. с. (обозначить цифрами и буквами).

Свидѣтельство казначейства N. во взносѣ залога 85 р. 56 к., наличными деньгами препровождаю у сего, съ тѣмъ, что въ случаѣ, если эта усадьба неостанется за мною, таковой залогъ я желаю самъ получить (или же прошу о высылкѣ онаго по почтѣ на мой счетъ). Жительство мое въ N. писалъ въ N. дня N. мца N. 1869 г.

Собственноручная подпись имени, отечества и фамиліи. На конвертѣ слѣдуетъ написать: „Въ Бендинское Уѣздное Управленіе, запечатанный пакетъ съ объявленіемъ на торги и продажѣ казенной мельницы Погорія."

N. D. 487. *Равское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 29 Ноября (11 Декабря) 1868 г. за N. 7219, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 4 (16) Февраля 1869 г. въ 10 часовъ утра будутъ произведены въ Равскомъ Уѣздномъ Управленіи торги (in plus), посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на продажу постоялаго двора съ принадлежащими оному строеніями состоящихъ на земли пространствомъ 3016½ локтей квадр. въ г. Равѣ подъ N. 329 принадлежащей городской касѣ, начиная съ торговой суммы 3,700 р. с., 1/4 часть предложенной покупщикомъ на торгахъ суммы будетъ уплочена въ 30 дней по утвержденіи торговъ въ счетъ коей принятъ будетъ представленный къ торгамъ залогъ, 3/4 же части могутъ быть разсрочены на 6 лѣтъ съ процентами 5%.

Желающіе затѣмъ покупить сказанную недвижимость, обязаны представить лично въ вышеозначенномъ или прислать по почтѣ запечатанныя на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства по ниже указанной формѣ четко, ясно и безъ подчистокъ съ надписью: „Въ Равское Уѣздное Управленіе, объявленіе на покупку постоялаго двора въ г. Равѣ къ каждому объявленію должна быть приложена квитанція казеннаго или городскаго казначейства на внесенный залогъ въ суммѣ 740 р. с. наличными деньгами или же другими билетами, которые дозволяется принять въ залогъ.

Торговыя условія могутъ быть пересмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней. Объявленія представляемыя по истеченіи вышеозначеннаго числа и часа не будутъ приняты, написанныя же не по указанной ниже формѣ будутъ приняты не дѣйствительными.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Равсктго Уѣзднаго Управленія отъ . . . N. . . симъ обязываюсь купить постоялый домъ въ г. Равѣ принадлежащій къ Равской городской касѣ подъ N. 329 въ г. Равѣ за сумму руб. коп. (прописью прописать цифроми) принимая на себя всѣ условія заключающіяся въ утвержденныхъ властью торговыхъ кондиціяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію касы N. на внесенный залогъ въ суммѣ 740 р. с., которую въ случаѣ неутвержденія за мною покупки самъ получу (или же прошу о высылкѣ ко мнѣ въ NN. чрезъ почтевую станцію NN.

Постоянное жительство въ N. въ близи почтовой станціи N. Писано мною въ N. числа N мца 186 г.

Подписать четко имя и фамилію.

Г. Рава, 8 (20) Января 1869 года.
2—3 Помощникъ, Поручикъ, (. . . . . .).

N. D. 660. *Начальникъ Пултускаго Уѣзда.*

Объявляется во всеобщее свѣденіе, что на отдачу въ арендное содержаніе дохода Пултуской городской касы отъ убоя скота, съ 1 (13) Января 1869 г. по 1 (13) Января 1872 г., будутъ производиться въ Пултускомъ Уѣздномъ Управленіи 4 (16) Февраля с. г. въ 2 часа по полудни изустные торги (in plus), отъ сумы 1,100 руб. годичной арендной платы. Желающіе въ нихъ участковать, должны представить квитанцію на внесенный наличными деньгами залогъ въ количествѣ 110 руб. въ пултуское, или въ какое либо другое Окружное Казначейство, или городскую касу. Залогъ этотъ тѣмъ, за которыми неостанется аренда, будетъ немедленно возвращенъ, тотъ же кто предложитъ самую высоднѣйшую для городской касы арендную плату, обязанъ будетъ тотчасъ по утвержденіи торговаго протокола и прежде заключенія съ нимъ контракта, представить залогъ, равняющійся 1/5 части годичной арендной платы.

Желающіе приступить къ торгамъ, могутъ освѣдомляться о торговыхъ условіяхъ въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, отъ 9 часовъ утра и до 4 по полудни, исключая воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Пултускъ дня 15 (27) Января 1869 г.
1—1 Полковникъ, (. . . . .)

N. D. 431. *Писарь Сероцкаго Стальнаго Завода.*

Вслѣдствіе предписанія Горнаго Департамента отъ 3 Декабря 1868 г. N. 3085, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Сероцкомъ Стальномъ Заводѣ, Люблинской Губерніи, Любартовскаго Уѣзда въ Гминѣ Воля Скромовская въ канцеляріи Писаря Завода, будетъ производится торгъ, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на продажу полупродукта стали въ Глейховкахъ въ количествѣ 2,961 пуд. отъ цѣны одинъ рубль сер. за одинъ пудъ (in (plus).

Для производства этого торга назначается срокъ къ числу 28 Января (9 Февраля) с. г. въ 10 часовъ утра. Предварительный залогъ къ этому торгу въ количествѣ 297 руб. и на издержки по публикаціи 25 руб. должны быть внесены въ одну изъ казенныхъ касъ ближайшихъ къ мѣсту жительства аукціонера.

Объявленіе должны быть писаны на гербовой бумагѣ въ 30 копѣекъ по нижеслѣдующей формѣ:

Вслѣдствіе объявленія Писаря Сероцкаго Стальнаго Завода отъ 4 (16) Января с. г. N. 34 основаннаго на предписаніи Горнаго Департамента съ 3 Декабря 1868 г. N. 3085 представляю сіе объявленіе, что обязываюсь купить въ казенномъ Сероцкомъ Заводѣ 2,961 ц. полупродукта ст. въ Глейховкахъ, считая пудъ (прописью) руб. коп. подчиняясь всѣмъ условіямъ, и обязательствамъ заключающимся въ торговыхъ кондиціяхъ.

Квитанцію такой то казенной касы въ пріемѣ представленныхъ мною въ предварительный залогъ денегъ 297 руб. и на издержки по публикаціи 25 руб. у сего прилагаются, каковыя деньги въ случаѣ

неоставленія за мною торга желаю получить обратно въ собственные руки.

Постоянное жительство имѣю въ N. близъ почтовой станціи N.

Составлялъ въ N. числа мѣсяца, года, (подписать четко имя и фамилію). Каждое объявленіе должно быть запечатано сургучемъ и адресовано: „Писарю Сероцкаго Стальнаго Завода объявленіе на покупку полупродукта стали въ Глейховкахъ.“ Удержившійся при торгу обязанъ представить причитающіеся деньги въ Люблинское Губернское казначейство въ продолженіи трехъ мѣсяцевъ со дня увѣдомленія объ утвержденіи за нимъ торга:

Прочія условія и предметъ до продажи можна видѣть въ Сероцкомъ Стальномъ Заводѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Сероцкъ, 4 (16) Января 1869 года.

3—3 Писарь Завода, Выпіоркевичъ.

N. D. 478. Urząd Leśny Warszawa.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 (28) Lutego r. b. o godzinie 1 z południa w kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa, we wsi Ząbkach w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na sprzedaż drzewa na pniu stojącego, z osady Strzelca obrębu Czerwona Straży Dąbrowa, od sumy obniżonej rsr. 2,468 kop. 65.

Każdy przystępujący do licytacji, zaopatrzony być winien w vadium wyrównywające $^1/_{10}$ część szacunku, oraz być w pogotowiu zapłacić połowę postąpionej na licytacji kwoty.

O innych szczegółach i warunkach licytacji dojwiedzieć się można każdodziennie w kancelarji Urzędu Leśnego, zaś do okazania drzewa w lesie, służba miejscowa upoważnioną została.

Ząbki d. 11 (23) Stycznia 1869 r.

2—3 Starszy Nadleśniczy, Rubieszewski.

N. D. 479. Urząd Leśny Warszawa.

Podaje do powszechnej wiadomości, że na zasadzie reskryptu Zarządu Finansów w Królestwie Polskiem z dnia 16 Grudnia r. z. Nr. 2937/1174 w dniu 6 (18) Lutego r. b. o godzinie 12 z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego we wsi Ząbkach w powiecie i gubernji Warszawskiej położonej, odbywać się będzie głośna in minus licytacja, na wystawienie konpletnych budowli, jo jest domu mieszkalnego, stodoły i obory na 4-ch osadach Strzelców w Straży Sieraków i na osadzie Strażnika przy lesie Bielańskim w tutejszym leśnictwie, od sumy rs. 400 za wystawienie zabudowań na jednej osadzię, z dodaniem bezpłatnie drzewa z lasów rządowych.

O bliższych warunkach dowiedzieć się można każdodziennie w godzinach biórowych w Urzędzie Leśnym, wyjąwszy świąt i dni galowych.

Ząbki d. 11 (23) Stycznia 1869 r.

2—3 Starszy Nadleśniczy, Rubieszewski.

N. D. 432. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 30 Января (11 Февраля) 1869 г. въ канцеляріи онаго Управленія въ Мокрадкахъ, будутъ производиться публичные, въ третій разъ торги на продажу дерева:

1. Съ лѣсосѣка N. 1, II округа, Рудской дачи, оцѣненнаго въ 18,512 руб. 94 коп.

2. Съ лѣсосѣка N. 5, дачи Воля-Осинская, оцѣненнаго въ 810 руб. 9[illegible] к.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить на залогъ $^1/_{10}$ часть оцѣночной суммы.

Ближайшія условія сихъ торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Мокрадки, 6 (18) Января 1869 года.

И. д. Старшаго Лѣсничаго,

3—3 Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D. 538. *Секвестраторъ Гродискаго Уѣзда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уѣзда отъ 28 Декабря 1868 г. за N. 8627 для удовлетворенія недоимочныхъ податей, заарестованные въ имѣніи Сестржень, Гмины Млоховъ 12 штукъ коровъ, 8 телятовъ, 200 корцевъ картофелей и стогъ сѣна, проданы будутъ мною съ аукціона въ г. Гродискѣ тринадцатаго Февраля 1869 года въ двѣнадцать часовъ утра, желающіе купить таковые въ означенный срокъ на мѣсто прибудутъ.

Г. Мщоновъ, дня 11 Января 1869 г.

2—3 Дзержановскій

N. D. 539. *Секвестраторъ Гродискаго Уѣзда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уѣзда отъ 28 Декабря 1868 г. за N. 8627 для удовлетворенія недоимочныхъ податей, заарестованные въ имѣніи Козеры, Гмины Вулька Гродиская, 18 штукъ коровъ, три штукъ телятовъ и одинъ быкъ, проданы будутъ мною съ аукціона въ городѣ Гродискѣ шестаго Февраля 1869 г. въ двѣнадцать часовъ утра, желающіе купить таковые въ означенный срокъ на мѣсто прибудутъ.

Г. Мщоновъ, дня 11 Января 1869 г.

2—3 Дзержановскій.

N. D. 593. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Łazarza w Warszawie.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) 1869 r. o god. 4 z południa, odbędzie się w kancelarji szpitala S. Łazarza in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie po otworzeniu takowych od najwyższej deklaracyjnej ceny głośna między konkurującemi, licytacja na dostawę partjami dla Szpitala S-go Łazarza do końca roku 1869 węgla kamiennego w najlepszym gatunku mniej więcej korcy 3,000, podając za pretium liciti jednego korca k. 67, a za furmankę oddzielnie po kop. 5.

Pragnący zatem podjąć się tego przedsiębierstwa, mogą w dnie powszednie od godziny 9 do 12 rano i od 3 do 5 z południa, zgłosić się do kancelarji szpitalnej przy ulicy Xiążęcej, gdzie bliższe warunki i szczegóły dostawy zakomunikowane im będą.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1869 r.

Opiekun Prezydujący,

Radca Stanu, Ferd. Werner.

2—3 Sekretarz, Rzewski.

N. D. *661. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble, różne sprzęty i utensylja gospodarskie oraz 6 beczek wina węgierskiego, w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) 1869 r. o godzinie 12 w południe, w domu Nr. 1752 przy ulicy Nowy-świat przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 r.

Sosonko. 1—2

N. D. *699 Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, zanieszkunie zas prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 procentu i kosztów od Stanisława Żelechowskiego obywatela, właścicieli nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze pod Warszawą, czyli prawa wieczystej dzierżawy gruntu łokci kwadratowych 8350 i budowli na tejże wzniesionych położonej, tamże zamieszkałego. protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 17 (29) Stycznia 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczeniu zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 103 policyjnym oznaczona, składająca się z zabudowań i prawa wieczystej dzierżawy gruntu w Nowej Pradze pod Warszawą w dobrach Targówku gminy Brudno Okręgu i Powiecie Warszawskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, na gruncie czynszowym, z którego (opłaca się czynszu rocznie rs. 30, lecz z całego gruntu łokci kwadr. 16,000) położona prawem wieczystego posiadania do egzekwowanego dłużnika Stanisława Żelechwskiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące cezabudowania:

1. Dom z drzewa o piętrze, blachą kryty, 3 kominy murowane mający, w prawym kącie którego jest piwnica murowana.

2. Stajenki, komórki o part rze i piętrze z drzewa, gontami kryte.

3. Smietnik z drzewa w słupy postawiony.

4. Komórki z des k deskami kryte.

5. Wozownia z desek deskami kryta.

6. Kloska z desek deskami kryta.

7. Parkan z drzewa w słupy z bramą wjazdową.

8. Kręgielnia, której dach na słupkach w ziemię wkopanych okrokwiony i położony bez przykrycia.

9. Przybudowanie jakby na stancją bez okien i drzwi niedokończone.

10. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.

11. Ogródek drzewem fruktowym zasadzony, w którym jest drzew młodocianych sztuk 54, od podwópza sztachetami z łat ogrodzony i w tym znajduje się huśtawka przy dwóch słupach w ziemię wkopanych urządzona.

Komórka mała z desek deskami kryta.

W nieruchomości tej jest 9 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydz. IV w Pradze przy Warszawie pod 381 urzędującemu, na ręce własne.

2. Tomaszowi Zarębie Wójtowi gminy Brudno, w Okręgu Warszawskim, zaś w Nowej Pradze przy Warszawie urzędującemu, do której to gminy powyższa nieruchomość należy, na ręce własne.

Obudwom d. 28 Lutego (12 Marca) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości przedmieścia Targówek w dniu 3 (15) Marca 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, dnia 6 (18) Maja 1866 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Marca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 17 (29) Marca 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 6 (18) Maja, 20 Maja (1 Czerwca) i 3 (15) Czerwca 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 103 policyjnym oznaczonej w Nowej Pradze O-gu Warszawskim położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 3 (15) Czerwca 1866 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości rzeczonej, na d. 19 (31) Lipca 1866 r. godzinę 10 rano w terminie tym nieruchomość N. 103 w Nowaj Pradze przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 1,800 i Trybunał wyrokiem daty 19 (31) Lipca 1866 r, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości na d. 30 Września (12 Października) 1866 r. godzinę 10 rano, lecz gdy ten termin spełzł bezskutecznie, Trybunał wyrokiem daty 5 (17) Stycznia 1867 r. w miejsce Izraela Przepiórki subragował do dalszego popierania subhastacyjnego nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze Moszka S ejnroth handlującego w Warszawie pod Nr. 2416 zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Mieczysława Wyrzykowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 obrane mającego i przez tegoż działającego i następnie Trybunał wyrokiem daty 12 (24) Stycznia 1868 r. wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na d. 6 (18) Lutego 1868 r. godzinę 10 rano, w którym licytacja rozpocząć się miała od sumy rs. 5,600 kop. 77 jako $^2/_3$ części szacunku w taksie biegłych wynaleziónego, Stejnroth terminu tego nie odbył, Trybunał więc wyrokiem ilacyjnym daty 12 (24) Marca 1868 na żądanie Przepiórki pod N. 2424 i na żądanie Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie pod Nr. 1775 w Warszawie zamieszkałych pierwszego jako wierzyciela sumy rs. 1,500, drugiego wierzyciela sumy rs, 721 z procentem zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze do Stanisława Żelechowskiego na eżącej, na d. 18 (30) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, lecz również ten dla braku licytantów spełzł bez skutkutecznie, Trybunał wyrokiem daty 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. taksę przez biegłych sporządzoną do rs. 6,000 zniżył i licytację nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze od kwoty rs 4,000 postanowił, a następnie wyrokiem ilacyjnym daty 3 (15) Maja 1868 r. zapadłym nowy termin do ostatecznego przysączenia nieruchomości na d. 7 (19) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, lecz w terminie tym nikt z chęcią licytowania od sumy rs. 4,000 nie stawił się, Trybunał wyrokiem daty 24 Czer. (6 Lip. 1868 szacunek nieruchomości Nr. 103 na sumę rs. 4,500 oznaczył i od kwoty rs. 3000 jako $^2/_3$ części szacunku zn żonego licytacją odbyć rozporządził i wyrokiem ilacyjnym daty 9 (21) Lipca 1868 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze na d. 8 (20) Sierpnia 1868 r. godz. 10 rano, lecz z powodu zaszłych sporów termin ten nie przyszedł do skutku, a gdy takowe już usuniętemi zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 16 (28) Stycznia 1869 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze położonej na d. 7 (19) Lutego 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I pod Nr, 519 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3.000 jako $^2/_3$ części szacunku wyrokami sądowemi zniżonego. Sprzedażą dyryguje Mieczysław Wyrzykowski Adwokat.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski. 1—1

N. D. 702. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Fryderyka 2-ch imion Halwe obywatela, z własnych funduszów utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 1776 zamieszkałego, Wilchelminy z Halwów Platsch po Gustawie Platsch piekarzu pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 2373c zamieszkałej, Amalii Halwe panny pełnoletniej, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod N. 2373c zamieszkałej, wszystkich jako hypotecznie wylegitymowanych sukcesorów Juljanny z Petzoldów Hejne, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 5,250 z procentem 5% od dnia 3 (15) Maja 1868 r. i kosztów od Franciszka Ksawerego 2-ch imion Lubienieckiego, Antoniny Lubienieckiej panny pełnoletniej, współwłaścieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2847 położonej, tamże zamieszkałych, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 11 (23) Grudnia 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Tamka pod Nr. 2347 w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu 10, gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Administracyjnym 9 i 10, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 1 kop. $12^1/_2$ położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Fraziszka Ksawerego 2-ch imion Lubienieckiego i Antoniny Lubienieckiej panny pełnoletniej należąca i w tychże posiadaniu zostającej, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 2861 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa z połową ściany od tyłu murowanej, parterowy, z facjatą i mieszkaniami poddasznemi, dachówką holenderką kryty, komin murowany mający.

2. Dom z cegły palonej murowany, parterowy, z mieszkaniami poddasznemi, dachówką holenderką kryty, z kominem murowanym.

3. Brama z drzewa z furtką.

4. Oficyna z drzewa parterowa gontami kryta z kominem murowanym.

5. Oficyna z cegły palonej marowana a od tyłu z drzewa budowana parterowa, z mieszkaniami poddasznemi blachą żelazną kryta, z kominem murowanym.

6. Przybudowanie mające ścianę frontową z cegły palonej, a od tyłu z drzewa budowane, blachą żelazną kryte, z kominem murowanym.

7. Oficyna ścianę frontową i szczytową z cegły palonej, a od tyłu z drzewa mająca parterowa, z mieszkaniami poddasznemi o piwnicach, blachą żelazną kryta, trzy kominy murowane mająca.

8. Komórka z drzewa deskami kryta.

9. Komórki z drzewa w słupy z cegły palonej murowane, tekturą smołowcową kryte.

10. Parkanik nizki z cegły palonej murowany.

11. Kloaka z drzewa tekturą smołowcową kryta.

12. Smietnik z bali.

13. Komórki z drzewa deskami kryte.

14. Studnia drzewem cembrowana balami u dołu obita, z korbą żelazną i rurą drewnianą.

15. Ogródek kwiatowy parkanikiem z łat otoczony.

16. Podwórze w części kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanych dłużników jest 20 stu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 21 Grudnia (2 Stycznia 1868/9 r.

Wniesione do księgi wieczyst j powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, dnia 24 Grudnia 1868 (8 Stycznia) 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I-ym, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Szymon Rodzyn, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 7 (19) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 7 (19) Stycznia 1869 r.
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 700. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Filipeckich, Edwarda Draca, Sędziego Pokoju Wydziału III, w Warszawie małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, w Warszawie pod Nr. 461 łącznie z mężem zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i do całego postępowania subhastacyjnego w Warszawie pod N. 647 i 8, u Józefa Kokelego, Obrońcy przy byłej Radzie Stanu Królestwa Polskiego sobie obierającej, w poszukiwaniu sumy rs. 6,150, z procentem prawnym od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. w większym kapitale rs. 13,950 mieszczącej się, a po upłacie, obecnie rs. 4,650 z procentem od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. wynoszącej, jak niemniej kosztów subhastacyjnych od Feliksa Klemensa Dąbrowskiego, właściciela dóbr Toporzyszczewo Dąbrówka, z folwarku i wsi tegoż nazwiska składających się, położonych w okręgu Radiejewskim, gubernji Warszawskiej, w tychże dobrach zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 9 (21) Grudnia 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajete i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Toporzyszczewo Dąbrówka, z folwarku i wsi tegoż nazwiska składające się, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Radiejewie Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, w parafii i gminie Bądkowo położone, pod kasą Okręgową Włodawską, mają ogólnej powierzchni gruntu około mórg 1170 miary nowopolskiej, czyli diesiatyn 599 sażeni 1411 miary rossyjskiej, w której to przestrzeni mieszczą się grunta uwłaszczonych włościan mórg 29 prętów kw. 225 miary nowopolskiej, czyli diesiatyn 15 sażeni 589 miary rosyjskiej.

W całej przestrzeni tych dóbr z jednego kawała gruntu się składających, znajdują się, ogród owocowy, grunta orne, łąki smugowej zagajniki, krzaki i pieńki po wyciętym lesie wody, granice, rowy, place pod zabudowaniami.

Zabudowania do dóbr Toporzyszczewo Dąbrówka należące są:

A. Folwark Toporzyszczewo Dąbrówka.

1. Dom (dwór) z cegły na podmurowaniu z kamieni wzniesiony, parterowy, dach słomą pokryty, z kominem z cegły.
2. Ogród owocowy w tyle domu położony, płotem z chrustu otoczony, oraz żerdzi i sztachet.
3. Piwnica drzewem cembrowana ziemią nakryta, o jednych drzwiach.
4. Zgliszcza po zawalonej piwnicy z cegły.
5. Dom (kuchnia) z pacy, na podmurowaniu kamiennem, dach słomą poszyty z kominem z cegły.
6. Kloaka z desek.
7. Podwórze przed domem, po części sztachetami ogrodzone.
8. Zabudowanie z pacy i cegły na kamiennem podmurowaniu, słomą poszyte, mieszczące w sobie stajnie i obory.
9. Zabudowanie zbudowane w sposób taki jak i poprzednie, mieści w sobie owczarnię.
10. Stodoła z pacy na podmurowaniu słomą pokryta.
11. Szopa z drzewa słomą pokryta.
12. Spichrz z drzewa w węgieł zbudowany słomą poszyty.
13. Podwórze gumienne.
14. Dom z pacy, w słupy postawiony, komin z cegły.
15. Chlewy z drzewa słomą poszyte.
16. Kuźnia z pacy, dachówką karpiówką kryta.
17. Chałupa w słupy postawiona, słomą poszyta, z kominem z cegły.
18. Ogrodzenie z żerdzi.
19. Sadzawka zwana Dąbrówka.
20. Sadzawka zwana Kościołka.
21. Sadzawka.
22. Chałupa z drzewa słomą poszyta.
23. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.

B. Wieś Toporzyszczewo.

W której trzydziestu włościan posiadają na własność grunta wraz z zabudowaniami.

Obszerniejsze opisanie powyższych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u Józefa Kokelego Obrońcy przy b. Radzie Stanu Królestwa Polskiego, dyrygującego sprzedażą w Warszawie, pod N-rem 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydzi I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:
1. Karolowi Hübner, Pisarzowi Sądu Pokoju w mieście Radiejewie urzędującemu, i
2. Gustawowi Wendland, Wójtowi Gminy Bądków, we wsi Łowiczku, Gubernji Warszawskiej utrzymującemu.

Obudwom do rąk własnych dnia 3 (15) Stycznia 1868 roku.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Toporzyszczewo dnia 10 (22) Października 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Dlugiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 10 (22) Grudnia 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Obrońca przy b. Radzie Stanu Królestwa Polskiego wyżej z zamieszkania wskazany.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1868 r.
R. D. Zgórski.

Po odbyciu w d. 10 (22) Grudnia 1868 r., 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 i 7 (19) Stycznia 1899 r., trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr powyżej wyrażonych, Trybunał Cywilny Warszawski, wyrokiem z d. 7 (19) Stycznia 1869 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 10 (22) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie, w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 3,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od 2/3 części szacunku prze biegłych wykazać się mającego.

Warszawa d. 13 (25) Stycznia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski. 1—1

N. D. 672. *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w d. 16 (28) Lutego 1867 r. z powództwa Włodzimierza Kalinkowskiego współwłaściciela nieruchomości w mieście gubernjalnem Petrokowie zamieszkałego, przez Adama Chodyńskiego Patrona działającego, przeciwko opiece nieletniej Stanisławy Kalinkowskiej w małżeństwie tegoż Włodzimierza Kalinkowskiego z niegdy Teklą z Stępowskich Kalinkowską spłodzonej córki, jako współwłaścicielki niżej wymienionej nieruchomości, to jest: przeciwko Ludwikowi Budzyńskiemu Obrońcy Sądowemu, ad hoc tejże nieletniej głównemu opiekunowi, w mieście gubernjalnem Petrokowie mieszkającym, oraz przeciwko Ksaweremu Szwejcerowi, jej opiekunowi przydanemu, właścicielowi wsi Lutosławice, tamże w O-gu Petrokowskim mieszkającemu, jako pozywanym przez Patrona Brzezińskiego stawającemi zapadłym, nakazaną została sprzedaż w drodze działów nieruchomości w teritorium miasta gubernjalnego Petrokowa położonej, składającej się z folwarku zwanego Tomieczyzną, dawniej pod Nr. 176, a teraz pod Nr. 158 sytuowanej złożonej, z domu murowanego parterowego, z domu drewnianego starego w ogrodzie, z domu drewnianego w podwórzu, z zabudowania obejmującego dwie komórki, stajnie, oborę, wozownię i drwalnię, stodołę z budynku nowego drewnianego, mieszczącego stajenkę i trzy drwalniki, z kawałka łąki za ogrodami miejskiemi, placu podwórzowego, ogrodu owocowego i warzywnego z dwoma sadzawkami, z studni w podwórzu, z gruntu przy folwarku obejmującego składów półstajowych 26, z gruntu przy tymże folwarku trzymającego składów 19 przez troje stai, czyli razem składów 57, z gruntu za stodołą i za domem murowanym mającego składów 17, z gruntu za koleją żelazną mającego 4 składów stajowych, z gruntu za drogą Bójnowską trzymającego 123 składów stajowych, która to nieruchomość taksą biegłych w d. 25 Czerwca (6 Lipca) 1867 r. dopełnioną, a wyrokiem Trybunału Kaliskiego z d. 20 Września (2 Października) t. r. potwierdzoną, w ogóle na rs. 7,290 oszacowaną została. Folwark Tomieczyzna stanowi niepodzielną własność powoda Włodzimierza Kalinkowskiego i nieletniej jego córki Stanisławy Kalinkowskiej.

Sprzedaż tej nieruchomości odbędzie się przed delegowanym Asesorem Trybunału W. Lubowidzkim w Kaliszu, w pałacu sądowym, przy ulicy Józefiny położonym. Termin do temczasowego przysądzenia opisanej wyżej nieruchomości oznaczony jest na d. 24 Lutego (8 Marca) r. b. 1869 godz. 3 po południu, w miejscu posiedzeń Trybunału w Kaliszu.

Vadium ma być złożone w kwocie rs. 450.
Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,290.

Obszerniejsze szczegóły, oraz warunki tej sprzedaży, odczytanemi być mogą w biurze Pisarza Trybunału w Kaliszu Wydziału I. i w Kancelarji Patrona sprzedaż tę popierającego,
1—1 Ad. Chodyński.

N. D. 613. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Karola Weigt właściciela nieruchomości w m. Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego, obrane mającego, od którego tenże Patron za Obrońcę jest ustanowiony i sprzedaż dóbr ziemskich Skalbmierz w drodze przymuszonego wywłaszczenia w poszukiwaniu sumy rsr. 4,125 i rsr. 3,000 z procentem od ostatniego kwitu od Jana Polkowskiego należnych, popierać będzie. Protokółem Wiktora Lipskiego Komornika Trybunału na gruncie dóbr d. 9 (21) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Skalbmierz, składające się z wsi, folwarku i kolonji tegoż nazwiska, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z wyłączeniem z pod zajęcia i sprzedaży zabudowań i gruntów na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, zaroślami i pastwiskami, z tem wszystkiem co całość ich stanowi, i w tym ograniczeniu jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Golkow, na południe z Suliszewicami, na zachód z temiż Suliszewicami i dobrami oraz miastem Staw, a na północ z Mroczkami małemi i Sędzimirowicami, odległe są od m. Kalisza wiorst 23, Stawu 2, Błaszek 5, a Warty 14, należą do gminy Kalinowa, parafji Staw w P-cie Kaliskim, O-gu Wartskim których właścicielem jest Jan Polkowski we wsi Skalbmierzu zamieszkały i znajdują się w jego posiadaniu; granice są niesporne, mają rozległości sposobem przybliżonym około włók 14 mórg 22 pręt. 50 czyli dziesiatyn 225, po uwłaszczeniu, grunta należą do klasy II, III, i IV.

Znajdują się zabudowania dworskie jako to: dwór z drzewa, piwnica z cegły, trzy stodoły; owczarnia, stajnia i obora pod jednym dachem spichrz, dom mieszkalny dla ludzi dworskich i cegelnia bez pieca i szopy. Na gruncie jest inwentarz żywy i martwy, którego ilość jak i wysiewu w akcie zajęcia wymieniona. Podatki dworskie do kassy w Kaliszu opłacać się winne, wynoszą rs. 432 kop. 61. Szczegółowy opis dóbr zajętych Skalbmierz, pod względem klassyfikacji gruntu i stanu zabudowań oraz innych szczegółów, znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego i w biórze pisarza Trybunału, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie Ludwikowi Henrych, do rąk własnych i Józefowi Matysiak Wójtowi gminy Kalinowa, do której wieś Skalbmierz należy, także do rąk własnych d. 31 Sierpnia (12 Września) 1868 r., następnie do księgi wieczystej właściwej w kancelarji Ziemiańskiej d. 17 (29) Października wniesiony i wpisany, a do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 31 Października (12 Listopada) t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji namienionego Trybunału w d. 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 2 (14) Listopada 1868 r.
Asesor Kolegjalny J. Migórski.

Po odbyciu 3-ch publikacji warunków w d. 10 (22) Grudnia 1868 r. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. i w d. 9 (21) Stycznia 1869 r. termin do temczaszowego przysądzenia wyrokiem Trybunała tutejszego na d. 14 (26) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu jego posiedzeń wyznaczony został. Popierający sprzedaż za dobra te podał sumę rs. 10,000.

Kalisz d. 10 (22) Stycznia 1869 r.
1—1 J. Migórski.

N. D. 673. *Судебный Приставъ при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго.*

Извѣщаю публику, что 22 Января (3 Февраля) с. г., въ 9 часовъ утра, въ центрѣ Новаго Мѣста въ Варшавѣ; разные лавочные, по большей части дамскіе товары и прочія галантеріи, а такъ же; мебели: магоневая, ясиновая, зеркала, часы стѣнные и карманные, разныя: мѣдныя, желѣзныя и жестяныя, кухонныя и комнатныя, посуды, серебрянныя и золотыя вещества, разный мужескій гардеробъ, бѣлье и т. п., въ значительномъ количествѣ, съ публичнаго торга будутъ проданы.

1—1 Станиславъ *Навроцкій.*

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 554. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ Антонинѣ Радомской, католическаго вѣроисповѣданія, лѣтъ 37, въ Варшавѣ проживающей, нынѣ же по мѣстопребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ продолженіи 30 дней, считая со дня настоящаго объявленія, въ здѣшній Судъ явилася для объявленія ей рѣшенія состоявшеюся по ей собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ будетъ приняты противъ ней болѣе срогіе мѣры.

Варшава, 31 Декабря (12 Янв.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Zapozywa Antoninę Radomską, katoliczkę, lat 37, poprzednio w Warszawie mieszkającej, obecnie z pobytu niewiadomej, ażeby w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia tego zapozwu w interesie własnym do Sądu tutejszego zgłosiła się, w przeciwnym razie postąpiono z nią będzie według prawa.

Warszawa d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 601. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Калишѣ.*

Въ концѣ Ноября мѣсяца 1868 г., поздно вѣчеромъ въ деревнію Сломковъ Сухій (Судебный Округъ Вартскій), пришла женщина немая, но неглухая, будучи въ беременномъ видѣ, была она принята въ домъ однимъ крестьяниномъ; гдѣ въ нѣсколько дней родился у нея ребенокъ, котораго и крещено. Послѣ недели женщина эта вмѣстѣ съ ребенкомъ изчезла изъ деревни, но ребенокъ ея случайно былъ найденъ въ полѣ Дзѣбендовскомъ мертвымъ. Такъ какъ вышеупомянутая женщина, нынѣ находиться въ здѣшнимъ тюремномъ замкѣ; а по названію своему и происхожденію есть неизвѣстную; и тѣхъ обстоятельствъ допроситься нея невозможно; потому Судъ нашъ приглашаетъ всѣ лица и власти, которымъ есть извѣстно названіе и происхожденіе этой женщины, чтобъ Судъ здѣшній или ближайшій увѣдомить благоволили.

Г. Калишъ, 27 Дек. (8 Января) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

W końcu m. Listopada 1868 r. pewnego dnia późno wieczorem, do wsi Słomkowa-suchego, w Okręgu Wartskim położonej, przybyła kobieta niemowa, lecz niegłucha, w stanie ciężarnym zostając. Doznawszy przytułku u pewnego gospodarza, w parę dni urodziła dziecię, które ochrzczono, a w tydzień potem po zniknięciu owej kobiety ze wsi z dzieckiem, znaleziono też dziecko w polu Dziebendowskim martwem. Ponieważ kobieta ta obecnie jest osadzona w tutejszym Domu Badań, a z nazwiska ani pochodzenia jest niewiadomą i okoliczności tych wybadać z niej niepodobna; zatem Sąd nasz wzywa każdego i władze, coby o pochodzeniu i nazwisku jej, jakąkolwiek wiadomość posiadali, ażeby takową jak najspieszniej Sądowi naszemu, lub najbliższemu, udzielić zechcieli.

Kalisz, d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. 557. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываетъ симъ Антона Пѣніонжка б. Войта Гмины Антоново, Маріампольскаго уѣзда, Сувалкской Губерніи нынѣ неизвѣстно съ мѣста пребыванія, дабы для дачи Суду нужныхъ свѣдѣніи непремѣнно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибыли, увѣдомилъ гдѣ проживаетъ, въ противномъ ибо случаѣ дальнѣйшіе законные мѣры приняты будутъ.

Г. Кальварія, 31 Дек. (12 Янв.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне,

* * *

Wzywa niniejszem Antoniego Pieniążka, b. wójta gminy Antonowo, powiatu Marjampolskiego, Suwałkskiej gubernji, obecnie niewiadomego z pobytu, aby dla udzielenia Sądowi potrzebnych objaśnień w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył, lub wskazał swój pobyt, wrazie bowiem przeciwnym dalsze środki prawne przedsięwzięte będą.

Kalwarja, d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 636. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Проситъ всѣ власти какъ военныя такъ гражданскія, на коихъ лежитъ обязанность смотрѣть за порядкомъ и общественною безопасностію, дабы тщательно слѣдили Винцентаго Москальскаго, жителя уѣзднаго города Гостынина, въ настоящее же время неизвѣстно гдѣ скрившаюгося, и въ случаѣ открития или поимки, доставили онаго въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Ленчица дня 14 (26) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem, Cenzury.